Mayıs - Haziran 2018 ISSN: 1306 - 3731 Fiyatı : 7 TL.

13. YIL

Akpınar

75. SAYI

KÜLTÜR SANAT VE EDEBİYAT DERGİSİ

Kuruluş T. : 01.01.2006 Kurucusu : İsmail ÖZMEL

OKUMAK YAŞAMAKTIR

Akkaya Göletinde Flamingolar (Fatih Kızılkaya)

Nurullah Çetin, Abdullah Satoğlu, İsmail Özmel, Murat Soyak, Ali Özmel, Mehmet Baş, Abdülhak Hamit Tarhan, Mehmet Nuri Parmaksız, Bekir Oğuz Başaran, Aşık Veysel Şatıroğlu, Abdülkadir Güler, R.Mithat Yılmaz, Günvar Korkmaz, Cemal Karsavran, Ali Rıza Kaşıkçı, Bedrettin Keleştimur, Elif Büşra Kunt, Fırat Ensari, Mehmet Rayman, Hasan Korkmaz, Gülçin Yağmur Akbulut

Akpınar
KÜLTÜR SANAT VE EDEBİYAT DERGİSİ
Yıl: 12 Sayı: 75 / Mayıs / Haziran 2018 ISSN: 1306-3751

SAHİBİ ve GENEL YAYIN YÖNETMENİ
İsmail ÖZMEL
ismailozmel@hotmail.com

YAYIN KURULU
İsmail ÖZMEL
Murat SOYAK
Nevzat TOPAL
Mehmet BAŞ

DANIŞMA KURULU(HAKEM HEYETİ)
Prof. Dr. Abdulkadir YUVALI (Em. Öğretim Üyesi)
Prof. Dr. Ali Berat ALPTEKİN (Selçuk Üniversitesi)
Prof. Dr. Esma ŞİMŞEK (Fırat Üniversitesi)
Prof. Dr. Nevzat ÖZKAN (Erciyes Üniversitesi)
Prof. Dr. Ahmet BURAN (Fırat Üniversitesi)
Prof. Dr. Pervin ÇAPAN (Muğla Üniversitesi)

YAZIŞMA VE YÖNETİM YERİ
Yeni Çarşı İş Merkezi B Blok Nu. 1/5 NİĞDE
Telefon: 0.388 213 12 50 Belgegeçer: 0.388 233 35 45

ABONE ÜCRETİ
Sayısı: 4 TL
Yıllık Abone Bedeli: 30 TL
Resmî Abone Bedeli: 120 TL
Yurtdışı Abone Bedeli: 30 Avro
Posta Çeki: 5145515 (İsmail ÖZMEL)

GRAFİK & TASARIM
Hüseyin BİLEN

BASIM YERİ
KARAN OFSET
İlhanlı Mah. Aydınlık Cad. 95/ A • NİĞDE
Tel: 0.388 233 66 22 • Belgegeçer: 0.388 233 88 11

Dergiye gönderilen yazı ve şiirler basılsın basılmasın geri verilmez. Yayınlanması istenen yazıların el-mek adresimize gönderilmesi gerekmektedir. Dergimizde yayımlanan yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir. Yazı ve şiirlere ücret ödenmez. Yayın kurulu gerekli gördüğünde yazılarda değişiklik yapabilir.

İÇİNDEKİLER

3 **DİL MESELESİ**
Prof. Dr. Faruk Kadri TİMURTAŞ

4 **SON ŞARKI**
Abdullah SATOĞLU

5 **CINGILI AYGITÇI**
Yaşar ÇAĞBAYIR

6 **AŞKIN KIYAMETİNDE**
Mehmet Nuri PARMAKSIZ

7 **ŞAİR FEYZİ HALICI' YI KAYBETTİK**
Abdülkadir GÜLER

9 **ÇEKER AKŞAMLAR**
Sedat GÜNAY

10 **PROF. DR. ŞAHİN UÇAR'LA BİR SÖYLEŞİ**

14 **SÖYLÜYORUZ AMA...**
Seyhan ECER

16 **AŞKIN KIYAMETİNDE**
Mehmet Nuri PARMAKSIZ

16 **DERNEKLER**
İsmail TERZİOĞLU

17 **TÜM MAYACILAR VAR OLSUN...**
Fırat ENSARİ

18 **KULVAR**
Esma AKÇİN

19 **BİR DESTAN**
Yahya AKENGİN

24 **BORÇLUYUM KELİMELERE**
İsmail ÖZMEL

25 **CANIM TÜRKİYEM**
Hasan ÖZÇELİK

26 ***TÜRKÇENİN KONUŞULDUĞU COĞRAFYALARIN EDEBİYATINI AYAĞIMIZA GETİREN ADAM: Prof. Dr. Ali İhsan KOLCU***
İsmail ÖZMEL

30 ***BEŞİNCİ LALE***
Yusuf BAL

31 ***ESKİ FOTOĞRAFLAR ESKİ ZAMANLAR***
Mehmet BAŞ

32 ***PASTEL RESİMLER***
Emre AKDOĞAN

33 ***FERMAN***
Ufuk UĞURLU

40 ***BİZİM KÖY***
Ethem GÜNEN

41 ***AHRAZ AHMET AĞA NAMI DİĞER AHMET ALBAYRAK***
Emin ATLI

43 ***TAVŞAN UYKUSU***
Talat ÜLKER

43 ***NE SEVERİM KIRAATHANELERİ***
Rasim DEMİRTAŞ

43 ***GAMZE***
Gönül TOKAYEVA

44 ***NİĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİNDEN HABERLER: ÜNİVERSİTEMİZ AYHAN ŞAHENK TARIM BİLİMLERİ VE TEKNOLOJİLERİ FAKÜLTESİ ELMA HASADINA BAŞLADI***

Sevgili Akpınar Okuyucuları,

ÖNEMLİ BİR ESER
TÜRK LEHÇELERİ GRAMERİ
TÜRKÇE'NİN TADINA VARMALIYIZ

Türkçe üzerine araştırmalarım beni okul yıllarıma döndürdü desem inanır mısınız? Kendi kendime soruyorum,hikâye yazarları deyince iki ismi unutursak yazarlar listesi eksik olur. Birisi Ömer Seyfettin, diğer de Refik Halit Karay'dır. Onların hikâyelerini güzel kılan nedir? Önce Türkçe yazdılar, ikincisi; geniş zaman dilimi içinde; bizi ve duygularımızı anlattılar, üçüncüsü gözlemlediği olayları ve kahramanları imrenilecek bir ahenkle ve derinlikle anlattılar.

Bu hikâyelerden birisini alıp cümle cümle üzerinde durmaya vaktiniz olursa, bu cümleleri neden bu kadar iştiyakla okuyorum, yüreğimize dokunan sihirli anlatımın kaynağı nedir? Diye düşünebilirsiniz. Ortak belleğimize mal olmuş bu hikâyelerin anlatım özellikleri bizi nerelere kadar götürür, ne çok çağrışımlar yapar? Genç yazarlar böyle deneyler yaparak, Türkçenin tadına varacaklar ve üsluplarına çok şey kazandıracaklardır.

TÜRK LEHÇELERİ GRAMERİ

Elimde 1340 sayfalık abidevi bir eser var. Prof. Dr. Ahmet B. Ercilasun'un yönetiminde 18 bilim insanımızın yazdığı TÜRK LEHÇELERİ GRAMERİ adlı eser. Zafer Çarşısındaki kitapçıya Türk Lehçeleri Sözlüğünü verir misiniz dedim. Sonra Halil İnalcık'ın birkaç kitabını istedim. Bir müjde gibi algıladığım bitişikteki PTT kargo bütün yükümü hafifletti. Kitap alıcılarına hatırlatırım, kitaplarınızı kendinize yük etmeyiniz hemen bitişikteki PTT kargoya götürüp istediğiniz adrese gönderebilirsiniz.

Çalışma yerimde kitap paketini açtım, ilginçtir kitapçı bana sözlük yerine gramer kitabını vermiş ve iyi de etmiş. Çünkü elimde yeni ve kapsamlı bir dilbilgisi kitabım yoktu. Sözlüğü nasıl olsa bulurdum.

Size bir hazine değerindeki bu eseri kısaca tanıtmak istiyorum. Türkiye Türkçesidilbilgisi (Yavuz Kartallıoğlu-Hüseyin Yıldırım tarafından yazılmıştır.), Gagavuz Türkçesi (Nevzat Özkan), Azerbaycan Türkçesi(Yavuz Kartallıoğlu-Hüseyin Yıldırım) , Türkmen Türkçesi(Mehmet Kara), Özbek Türkçesi (Rıdvan Öztürk), Yeni Uygur Türkçesi (Habibe Yazıcı Ersoy), Kazak Türkçesi (Ferhat Tamir), Kırgız Türkçesi (Hülya Kasapoğlu Çengel), Karakalpak Türkçesi (Ceyhun Vedat Uygur), Nogay Türkçesi(Dilek Ergönenç Akbaba), Tatar Türkçesi(Mustafa Öner), Başkurt Türkçesi (Habibe Yazıcı Ersoy), Kırım-Tatar Türkçesi (Zuhal Yüksel), Karaçay-Malkar Türkçesi (Ufuk Tavkul), Kumuk Türkçesi (Çetin Pekacar), Altay Türkçesi(Figen Güner Dilek), Hakas Türkçesi (Ekrem Arıkoğlu), Tuva Türkçesi (Ekrem Arıkoğlu), Saha Türkçesi(M. Fatih Kirişçioğlu), Çuvaş Türkçesi (Feyzi Ersoy) ayrı ayrı bölümler halinde Türkçenin dil bilgisi kurallarını (gramerini) anlatılmışlardır. Sayfaları karıştırırken ne kadar çok mutlu olduğumu anlatamam.

Esasında ben bu yazımda, Türkçenin grameri üzerine çalışan bilim insanlarına iki soru soracaktım.

Birinci sorum, Dilbilgisi kurallarını araştırırken hangi dönemin Türkçesini esas alıyorsunuz?

İkinci sorum: Türkçede F sesi, h sesi, j sesi ile başlayan kelime yoktur (Adı geçen eser, Sayfa 40) gibi sınırlayıcı ifadeler bugünkü Türkçe için ne anlama gelir?

Çünkü TDK'nın Türkçe Sözlüğünü açınca f harfi ile başlayan 845-896 sayfaları arasını dolduracak kadar, h ile başlayan 1019-1122 sayfa dolusu, j harfi ile başlayan 1243-1246 sayfalar dolusu kelime var. Belki genel kuralın istisnaları olarak değerlendirilebilir mi diye düşünüyorum. Mademki Türkçede bu harflerle başlayan kelime yok öyleyse sözlüklerdeki kelimelere bir daha bakmak gerekir.

Elbette yukarıdaki sorulara verilecek cevap vardır. Bu harflerle başlayan kelimelerin bir kısmını başka dillerden almış olabiliriz. Büyük ve zengin dillerde bu olağan bir gelişmedir. Elbette asıl ölçü, bugün konuştuğumuz Türkçenin geldiği son aşama(merhale) bize yeni şeyler söylememeli mi?

-Ne dersiniz?

-Sözü uzmanlara bırakırsak iyi olur derim. Saygılarımla…

Akpınar bu sayısında da ilginç tahliller, tanıtımlar ve denemeler ve şiirlerle huzurunuzda. Beğenerek okuyacağınıza inanıyoruz. Saygılarımla…

İsmail ÖZMEL

YABANCI MEZARINI TÜRBE DİYE BELLEME DİNİ

Prof. Dr. Nurullah ÇETİN

21.05.2018 tarihli ulusal basında şöyle bir haber çıktı:

"Marmaris'in Turgut Mahallesi'nde, mahalleye hâkim tepede yer alan, 40 yıl öncesine kadar köylülerin türbe diye ziyaret ederek adaklar adadığı 2 bin 300 yıllık anıt mezarın türbe olmadığı, M.Ö. 300 yıl önce yaşayan Yunanlı boksör Diagoras ve ailesine ait piramit mezar olduğu ortaya çıktı."

Bu haber aslında bizim hal-i pür-melalimizi gösteren bir aynadır. Halkımız yüzyıllardan beri Yunanlılara, Avrupalılara, Ruslara vs. lere "kâfir" kelimesinin

Türkçe telaffuz şekli olan ve Müslüman olmayan anlamında "gâvur" der. Bunların mezarlarına da "gâvur mezarı" tabiri yaygınlaşmış, atasözlerine, deyimlere kadar sirayet etmiştir. Haberde belirtildiği gibi gâvur mezarını ermiş Müslüman türbesi zannedip ona tapınma ve ondan yardım dilenme zilleti, zavallılığı, perişanlığı sadece bununla sınırlı değil.

Türk milletinin saflığı, cahilliği, okumayışı, araştırma inceleme yapmadan üstünkörü bilgilerle, temelsiz zanlarla, akıl mantık dışı tahminlerle, saçma sapan kanaatlerle, doğru bilgiye ulaşma zahmeti göstermeyen tembellik, boşvermişlikle bize daha ne gibi gâvur işinin Müslüman işi olarak yutturulduğunu bir bilseler insanımız aklını oynatır.

Uzun zamandan beri gâvur mezarını evliya türbesi diye pazarlama ya da öyle zannetme işinin her çeşidi, her türü üretilmiş ve Türk'e benimsetilip kabul ettirilmiştir.

Bugün saf ve cahil Türk'ün önüne Fethullah Gülen terör örgütünden kedicikler tarikatına, cüppelisinden cüppesizine kadar din diye konmuş, İsrail, Amerika ve İngiltere üretimi bir sürü tarikat ve cemaat piramit mezarları var. Halkımız onları türbe, şeflerini de Müslüman ve şeyh zannedip tapınıyor. Allah'a tapacağı yerde onlara tapınıyor, Allah'tan yardım dileyeceğine onlardan yardım diliyor. Onlardan dilek dilenip onlara adak adıyor. Parası pulu, evi, tarlası, dükkânı altını, dövizi, karısı, kızı, kalbi, ruhu, imanı nesi varsa veriyor.

Uzun zamandan beri Haçlı Siyonist Batı, ülkemizde enternasyonalizm, komünizm, liberalizm, kapitalizm, globalizm gibi bir sürü ideoloji piramit mezarları inşa ettiler. Akılları, ruhları, heyecanları, umutları esir alınmış bazı Türk gençlerini onların önüne götürüp sizi kurtaracak türbeler bu ideolojilerdir, efendileriniz de bu sapık ideolojilerin şefleridir, onlara tapının dediler.

Uzun zaman öncesinden beri Türk ülkesinde soyguncu sömürgen Haçlı Siyonist gâvurlar gelip banka, sigorta, şirket, holding, işletme, alışveriş merkezleri gibi para toplayan piramit mezarları inşa ettiler. Türk halkına da işte sizin para tapınağınız olan yeni türbeleriniz bunlardır, tapının, kapitalist babalar da sizin şeyhlerinizdir onların önünde secde edin dediler. Saftirik ahalimiz hâlâ secdeden kalkmadı.

Uzun zaman öncesinden beri Amerikalı, Avrupalı gâvurlar ya doğrudan doğruya kendileri, ya da içimizden ayarladıkları sözcüleri, acentaları, temsilcileri kanalıyla ülkemizde sapık gazete, dergi, film, müzik, eğlence, edebiyat piramit mezarları inşa ettiler. Türk çocuklarına da işte sizi eğlendirecek, mutlu edecek, ferahlatacak fikir, sanat türbeleriniz bunlardır dediler. Kulaklıklarınızı, gözlüklerinizi takın, bunları zikredin durun diler. Batı sinemasını huşu içinde, vecd ve istiğrak halinde seyredin, bütün bunların üreticisi olan her türlü sapıklığı, marjinalliği, manyaklığı sanatçılık, entelektüellik olarak pazarlayan kişileri de şeyh,

efendi olarak kutsayın dediler. İşte sizin gerçek dininiz bu denildi. Bazı Türkler hâlâ bu dinin müminleri olarak huşu içinde bu modern ayinlerini icra edip duruyorlar.

Yukarıdaki haberde yer alan yapının Müslüman evliya türbesi değil; gâvur mezarı olduğunu bilim adamları ortaya çıkarmış. Yani gerçeği bilim ortaya koymuş.

O halde bugün Türk milleti din diye bellediği tarikat, cemaat safsatalarının gerçek İslam değil; İngiliz, Amerikan, İsrail üretimi sahte din piramit mezarları olduğunu; Müslüman Türk'ün din türbesinin Kur'an ve Hz. Muhammed merkezli sahih İslam olduğunu gerçek İlahiyat bilim adamları ortaya çıkarınca öğrenecektir.

Bugün Türk milleti Avrupa Birliğine tutsaklığın, Amerika ile stratejik ortaklığın, bunlara karşı Rusya ya da Çin'e köle olalım önerilerinin yani teslimiyetçiliğin tamamen gâvur siyaset piramit mezarı olduğunu, Türk türbesi olmadığını, gerçek Türk türbesinin tam bağımsız ve bağlantısız istiklalci Turancılık olduğunu milliyetçi Türk bilim adamları ortaya çıkarınca anlayacaktır.

Bugün Türk milleti kendisine zenginleşme, refah, gelişme, ilerleme, modernleşme, çağdaşlaşma diye sunulan ve yutturulan kapitalist, globalist, liberal emperyalist ekonomi piramit mezarının tamamen gâvur işi olduğunu, Müslüman Türk türbesi olamayacağını, gerçek Türk ekonomi türbesinin kendi kaynaklarına sahip çıkan, kendi kaynaklarını kendisi ortaya çıkararak kullanılabilir ürün haline dönüştüren ve sadece kendisi pazarlayan ve aralarında adaletlice, hakkaniyetlice paylaşan millî Türk ekonomi modeli olduğunu milliyetçi Türk bilim adamları ortaya çıkarınca anlayacaktır.

Bugün Türk milleti kendisine çağdaş, modern kültür, sanat, edebiyat diye sunulan Amerika'nın, Avrupa'nın çöplüğü halindeki kokuşmuş kültürel değerlerinin zamanımızı, enerjimizi, maddi ve manevi varlığımızı tamamen çürüten, yok eden gâvur kültürünün bize dayatılan bir kültür emperyalizmi piramit mezarı olduğunu, bizim gerçek kültürümüzün Türk-İslam kültür ve medeniyeti olduğunu gerçek milliyetçi Türk bilim adamları ortaya çıkarınca anlayacaklardır.

Netice olarak bugün Türk milletinin önüne bir sürü sahte piramit mezarlar konmuştur. Kendi varlığına düşman olan bu sahte piramitlere tapınmakta, onlardan dilekte bulunmakta ve onlara adaklar adamaktadır. Bu adaklar parasından pulundan önce çoğu zaman çoluğu çocuğu bizzat kendi varlığı olmaktadır.

Türk milletinin gerçek bilim adamları, gerçek ziyalıları, gerçek aydınları, gerçek siyasetçileri, gerçek ekonomistleri, gerçek kültür adamları ortaya çıkın ve türbe zannedilen gâvur piramitlerini ifşa edin. Bu zavallı milleti bu esaretten, bu kölelikten, bu cehalet tutsaklığından ve zilletinden kurtarın. (23.05.2018)

LÂLELER ÜLKESİ HOLLANDA'DA ÜÇ GÜN VE "AMSTERDAM ŞİİR BULUŞMASI"

Abdullah SATOĞLU

Uluslararası Kalkınma İşbirliği Derneği(UKİD) Onursal Başkanı Musa Serdar Çelebi'nin önerisiyle, Hollanda Türk Müzesi Başkanı Salih Dadak, Hollanda Türkevi Araştırmalar Merkezi Başkanı Veyis Güngör ve yöneticilerinin dâveti üzerine, Yahya Akengin başkanlığında, Türk Dünyası Yazarlar ve Sanatçılar Vakfı (TÜRKSAV) adına, üç kişilik bir heyet halinde 17-18-19 Nisan 2018 günleri, "Lâleler Ülkesi" olarak bilinen Hollanda'daydık.

"Amsterdam Şiir Buluşması" adı altında düzenlenen Program gereğince; Türk Dil Kurumu Başkanı Prof. Dr. Mustafa Kaçalin (Türk Dili ve Edebiyatı), Türk Dünyası Yazarlar ve Sanatçılar Vakfı (TÜRKSAV) Başkan Yahya Akengin (Tarih ve Şiir), Günümüzün Lâle Şairi Abdullah Satoğlu da (Tarihimizde ve Türk Şiirinde Lâle) konusunda, Türk soydaşlarımız tarafından son derece ilgiyle izlenen veciz birer konuşma yaptılar.

Hollanda Türk Müzesi Yönetim Kurulu Başkanı Salih Dadak ve Uluslararası Kalkınma İşbirliği Derneği Onursal Başkanı Musa Serdar Çelebi'nin, 1964'ten itibaren Hollanda'ya işçi olarak giden Türk vatandaşlarımızın sorunlarıyla ve günün manasıyla ilgili konuşmalarından sonra, Hollanda'daki şairlerin yanında, Belçika ve Almanya'dan özel olarak gelen Türk şairler, şiirlerinden örnekler sundular. Amsterdamlı Âşık Çağlarî de, sazı eşliğinde yorumladığı türkülerle programa renk kattı.

Etkinliğin bir özelliği daha vardı ki o da, çeşitli konularda yayımlanmış 30'dan fazla eseri bulunan "Hisar Ekolü"ne mensup şair Yahya Akengin'in 50. Sanat yılına tetabuk etmesiydi.

Bilindiği gibi, Türklerle Hollandalılar arasındaki ilişkiler, resmî olarak 1612 yılında Hollanda'nın Osmanlı Devleti nezdinde görevlendirdiği ilk elçi olan CornelisHaga'nın İstanbul'a gelmesiyle başlamıştır.1648'de Osmanlı Devleti de, Hollanda'yı devlet olarak tanıyan ilk ülke olmuştur.

Kayserili Halil Paşa'nın Sadrazamlığı sırasında, Sultan I. Ahmet, yayınladığı 63 maddelik bir fermanla, Hollanda vatandaşlarının, Osmanlı toprakları üzerinde serbestçe dolaşma ve ticaretle uğraşmalarına imkân sağlamıştır.

Osmanlı Devleti, 1859 yılında ilk defa elçi olarak Yahya Karaca Paşa'yı Hollanda'ya göndermiştir. Sultan Abdülhamit Han zamanında, Plevne Kahramanı Gazi Osman Paşa'nın savaştığı sırada yaralanan erlerin, hastanelerde tedavisi için, Hollanda'dan Türkiye'ye hemşireler gönderilmiştir.

1923'te kuruluşundan hemen sonra, genç Türkiye Cumhuriyeti'ni siyasî mânada dünyada ilk olarak tanıyan ve dostluk ilişkilerini başlatan ülke de Hollanda'dır.

Hatırlanacağı gibi, zamanın büyüklerine ârız olan merak saikasıyla, Türk tarihinde müstesna bir safha teşkil eden "Lâle Devri"nin, Sâdabâd ve Çırağan şenliklerindeki coşkunluğu ile de Türk ruhunun, Türk zevkinin ve lekesiz bir aşkın sembolü olan "lâle"yi, 1560 yılında, bizden Avrupa'ya ve dolayısıyla Hollanda'ya ilk götüren, Kanunî devrinde, İstanbul'da bulunan Avusturya Büyükelçisi Busbec olmuştur.

XVI.asırdan itibaren, edebiyatımızda da geniş şekilde yer alan lâleye karşı merakın, bizde, bir heves halinde gelip geçmesine rağmen, bizden intikal eden Hollanda'da, bir gelenek haline getirilmiş,hattâ devlet bütçesinde önemli bir yer verilerek, lâle kültürüne dayalı, bir turizm sanayii kurulmuştur.

Son yıllarda, lâle türlerinin en ilgi çekenlerinden birinin de, yine "Hollanda"da yetiştirilmiş olduğunu görüyoruz.

Hollanda'nın Keukenhof bahçeleri yakınındaki Vogelenzana köyünde, çiçek seraları olan Franz Roozen adında bir Hollandalı, karışık 500 lâle tohumunu, tam yedi yıl bekleterek, değişik bir lâle soğanı üretmiş ve 1962 yılında, elde edebildiği bu soğana, "Atatürk Lâlesi" adını vermiştir.

Roozen, aynı yıl katıldığı uluslararası bir yarışmada, "Atatürk Lâlesi"yle, büyük ödül kazanmış, ayrıca, uluslararası kayıtlardaki ilginç çiçek türleri arasında, "Atatürk Lâlesi" 6. sırayı almıştır.

Buna rağmen, bu millî çiçeğimizi, eski tahtına oturtmak yolunda, İstanbul Belediyesi'nin Emirgan Korusu'da, Sincan Belediyesi'nin Başkent Ankara'da ve Yenierenköy Belediyesi'nin Yavruvatan'ımız Kıbrıs'ta düzenlediği Lâle Festivallerinin canlılığını, tam da mevsimi olmasına rağmen, Hollanda'da görebilmiş değiliz.

Seyahatimiz esnasında, hem gururla, hem de hüzünle karşılaştığımız hususlardan birisi, 25.000 Türk'ün yaşadığı Lahey'de, 2012 yılında açılan "TÜRK MÜZESİ" oldu…Müze Yönetim Kurulu Başkanı Salih Dadak'ın belirttiğine göre;

Yakın hattâ uzak tarihi yansıtacak belgelerin, mektup ve fotoğrafların teşhiri için sergi alanları, konferans ve sineme salonları, kurs ve bilgilendirme üniteleri ile kütüphaneyi de bünyesinde barındıracak, geniş kapsamlı bir kültür sitesi olarak tasarlanan Türk Müzesi, halen Diyanet Vakfı binasının dar bir müştemilatında hizmet vermektedir. Türkiye'den Hollanda'ya gidip, müzeyi gezen birçok vatandaş

ve yetkili-yetkisiz devlet adamının söz verdikleri halde, sahiplenmemesi, oldukça garip karşılanmaktadır.

Bugün 17 milyon nüfusu olan Hollanda'da ikâmet eden Türklerin sayısı 450 binin üzerindedir ve 1966'dan bu yana, hemen her sahada, yerleşik hayatın vazgeçilmezleri olarak, ticarî faaliyet göstermektedir. Ülkede, 300 civarındaki camiden 150'si Diyanete bağlı, diğerleri ise, çeşitli dernek ve cemaatlara aittir. Çeşitli Hollanda mezarlıklarında 2 bine yakın Türk mezarının bulunduğu ifade edilmektedir.

20 yıl Hollanda'da kalarak fotoğrafçılık yapan Ayhan Tamer'in rehberliğindeki seyahatimiz esnasında, inceleme imkânı bulduğumuz ve DuınzıchtHotel'de konakladığımız Lahey ve Amsterdam'da, şehircilik ve dolayısıyla mimarîye verilen önem karşısında duyduğumuz hayranlığı belirtmeden geçemeyeceğim…Hemen her caddeye paralel olarak gördüğümüz kanallar ve bu kanallar üzerindeki zarif köprüler, köprülerin altından süzülerek geçen ördekler, bot ve sandallar, park ve bahçelerden fışkıran çimen ve çiçekler, tarif edilemeyecek bir güzellik arz etmekte, gönüllere ferahlık ve huzur bahşetmektedir.

Alabildiğine düz bir ovada kurulan ülkenin önde gelen özelliklerinden bazıları da, insanlarının son derece cana yakınlığı, cadde ve sokakların temizliği, genç-yaşlı, kadın-erkek Hollandalı'ların büyük bir kısmının, bisiklete olan merak ve düşkünlüğüdür. Halkın, çarşı-pazar, okul ve işyerlerine rahatça gidip gelebilmeleri için, bütün yollarda bisiklet şeritleri tanzim edilmiştir. Bahar mevsiminin başlamasıyla birlikte, deniz sahilindeki plajlar, şimdiden dolup taşmaktadır.

Bu arada, Amsterdam'da yayınlanan ve Ebubekir Turgut'un Genel Yayın Müdürlüğü'nü yaptığı, aylık düşünce ve aktüalite dergisi "Platform"un, Mart 2018 tarihli sayısında, Hollanda'da, aşırı sağcılar ile aşırı solcular arasında, sosyal medya üzerinden yürütülen çatışmanın, artık sokaklara taşındığına dikkat çekilmiştir.

Kendilerini, "Batı'nın İslâmlaşmasına karşı vatansever Avrupalılar" olarak tanımlayan aşırı sağcı gruplar, geçen yıl ülkede çok sayıda İslâmofobik saldırı gerçekleştirmektedirler. Ne yazık ki, onlarca saldırılara rağmen, Müslümanların ibadethanelerine polis koruması verilmemektedir.

Öte yandan Hollanda parlamentosunun; 1915 olayları ile ilgili sözde Ermeni iddialarını "soykırım" olarak tanıması karşısında, Hollanda'daki Türk sivil toplum kuruluşları, kararın bağlayıcı olmadığını ve kabul etmediklerini söylemişlerdir.

Her şeye rağmen, Türkiye ve Hollanda devletiyle toplumlar arasındaki kültürel ve ticarî ilişkilerin, bugün düzenli bir şekilde gelişmekte olduğunu söylemek mümkündür, diyebiliriz…

HECE DERGİSİ AHMET HÂŞİM ÖZEL SAYISI (OCAK 2017) SORUŞTURMASINA İSMAİL ÖZMEL'İN CEVAPLARI:

1. Ahmet Hâşim şiirinin gücü ve kalıcılığı hakkında neler söyleyebilirsiniz?

İSMAİL ÖZMEL: Ahmet Haşim, Türk Edebiyatı'nın bir eksiğini tamamlamıştır. Yeni bir tarzı, yeni bir bakışı, yeni bir söyleyişi denemiş ama kullandığı malzeme itibarı ile eskide kalmış bir kelime kadrosu ile yeni bir şiiri inşa etmeyi başarmıştır. Fakat bu kelime kadrosunu bütün hayatı boyunca muhafaza etmemiş ve daha sonra, sade bir Türkçe ile şiirlerini ve özellikle nesirlerini yazmıştır. Liseden edebiyat öğretmeni Ahmet Hikmet Müftüoğlu'nun teşviki ile şiire başladığını, ilk şiiri Hayal-i Aşkım isimli olduğunu ve 1901 yılında, Mecmuayı Edebiyye adlı bir dergide yayınlandığını biliyoruz.

Haşim'in bazı şiirlerinde buruk bir lezzet var. Sanki içinde sızlayan ve bir türlü deva bulamadığı bir acısı, bir derdi var gibidir. Bunu 8 yaşında Bağdat'ta bıraktığı annesinin acısına ve sonra da babasının azalan ilgisine bağlayarak belki biraz açıklığa kavuşturmuş olduğumuzu söylemek mümkündür. Nasıl Bağdat'ta geçen sekiz yılda farklı bir ortam varsa, İstanbul'a geldikten sonra da uyum sağladığı yeni bir çevre vardır. Bütün bu değişikliklerden sonra, kendi şiir dünyasının alışılmadık renklerini şiirine konu yaparken yeni bir şiir kurduğunun farkındadır. Bu yeni söyleyiş ve edebi hayatı onu mutlu edebilmiş midir? Buna rahatlıkla evet demek mümkün değildir. İlginç takıntıları vardır. Mesela başını dert edinmiştir. Koca bir şiir yazmıştır. Gerçi Yahya Kemal şişmanlığından, Cahit Sıtkı kısa boyundan, yakışıklı olmayışından, Necip Fazıl tiklerinden şikayetçi idiler ama bu hayatlarında o kadar etkili bir konu değildi.

Haşim'in hem şiir gücünü ve hem de nesir gücünü görmezden gelmek mümkün değildir. Yıllardan sonra gazetelerdeki yazılarının kitaplaştırılması da şiiri gibi nesrinin de takdir edildiğinin bir kanıtıdır. Bu nesirlerinden Ay dede ile ilgili şu cümlesi, yıllardır hafızamdaki yerini koruyor. "Ay, Ay, yalancı ay! Zekâdan harap olanları dinlendiren hayal gibi güneşten bunalanları da teselli eden sensin."

2. Ahmet Hâşim şiirinin toplumsal siyasal temalardan uzak duruşunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

İSMAİL ÖZMEL: Ahmet Haşim mizaç olarak girişken ve konuşkan bir kimse

değildir. Eserlerinden ve hakkında yazılanlardan edindiğim kanaat bu. Bunda, Bağdat'taki tek dayanağı annesiyle Dicle nehri kenarındaki yürüyüşleri, hem annesi ile beraber olmak, hem de onun hastalığına ortak olarak ona adeta deva aramak durumunda olduğu günler. Bu hal bütün dünyasını dolduruyordu bu sebeple çevre onun dikkatini çekmemiştir. Varı yoğu annesidir. Onu aniden kaybetmesi ister istemez nazarlarını içine çevirmiş ve annesiyle beraber geçirdiği günlerin ayrıntıları ve hayali ile yıllarını doldurmuştur. İstanbul'a geliş ve yatılı bir okula babası tarafından adeta bırakılmış olması da onun içindeki acıları ve yalnızlığı adeta pekiştirmiştir. Yani insan olarak Haşim, topluma ilgi duyacak bir tecessüsü yakalayamamış ama tabiat ve onun güneş altındaki rengârenk dünyası, Haşim'i daha çok mutlu etmiş ve bu tespitlerini şiirlerine malzeme yapmıştır. Bu yeni malzemelerle ve sade Türkçe ile yazdığı şiirler onun edebiyat tarihimizdeki yerini almasını sağlamıştır.

Süvari şiirinde:

Şu bakır zirvelerin ardından
Bir süvârî geliyor kan rengi
Başlıyor bu melûl akşamda
Son ufuklarla bulutlar cengi.

Bir bakır tasta alev şimdi havuz
…….

Bu yeni şiirsel malzemelerin ne kadar tatminkâr bir söyleyişle şiirine vücut verdiğini görmek gerekir. "Şu bakır zirvelerin ardından gelen kan renkli süvari", bu söyleyiş edebiyatımızda yenidir. Havuzun güneşin altında bakır tasta alev gibi görünmesi." Bu hüzünlü akşamda son ufuklarla bulutlar cengi". Bütün bunları görmek, hissetmek ve şiirin malzemesi haline getirmek, kolay kolay yakalanacak söyleyişlerden değildir.

Ahmet Haşim'in güneş ışınlarının çevremizdeki yansımalarını bu kadar güzel ve açık bir şekilde şiirine malzeme yapması sembolizmin ötesinde bir iştir. Zaten Ahmet Haşim'e sembolist şair demek biraz aceleci ve toptancı bir değerlendirmedir. Güneş altındaki eşyanın renk serüvenini şiire malzeme yapmak daha başka bir şeydir. Bu konuda düşünmeye ve mukayeseye ihtiyacımızın olduğunu düşünüyorum.

Seyreyledim eşkâl-i hayâtı
Ben havz-ı hayalin sularında.

Hayal havuzunun kenarında hayatın şekillerini seyretmek onun topluma bakmasına adeta ihtiyaç duyurmamıştır denilse, olayı abartmış mı oluruz ne dersiniz? Bunda mizacının da etkisini düşünmek gerekir. Yapı itibarıyla girişken ve konuşkan bir

yapısı yoktur. Siyasete de ilgi duymamış veya siyaset ortamının çekici (cazip) bir halini görmemiştir desek yeridir.

Melali anlamayan nesle aşina değiliz,

Mısraı bize bir ipucu vermektedir. Hüznü, can sıkıntısını anlamayan nesle nasıl tanıdık çıkarız, onunla neyi konuşabiliriz? En insani bir duygu olan üzüntü ve onun insandaki tahribatını takdir etmeyen ve anlamak istemeyen bir nesil, Haşim'in, bir bakıma toplumu böyle olumsuz bir şekilde değerlendirmesine sebep olmuştur. Yani toplumda aradıklarımı bulamıyorum der gibi bir hali vardır.

Firâz-ı zirve-i sînâ-yı kahra yükselerek oradan

Cevvi yes-i aşina-yı hüsrana düşüp ölmek istiyorum,

Kahır dağının zirvesinden unutulmuşların hüsran çukuruna düşüp ölmek istemek nasıl bir duygu, bu ifadeden yola çıkarak toplumun ve çevresinin etkisini veya uyandırdığı intibaı değerlendirebiliriz. Sonuç olarak toplumun bir kısmı, hayatı, yaşamaya değmez hale getiriyor gibi bir anlamı da çağrıştırmıyor mu?

3. Modern Türk şirinin gelişmesinde Ahmet Hâşim ile Yahya Kemal ayrışmasından / geriliminden söz edilmesi, anlamlı ve yerinde bir yaklaşım mıdır? Bu konuda siz neler düşünüyorsunuz?

İSMAİL ÖZMEL: Hiçbir zaman Yahya Kemal ve Ahmet Haşim, bir ayrışmayı akıllarının ucundan bile geçirmemişlerdir. Bu iki şiir zirvesinin buna ihtiyacı da yoktur. İkisi de edebiyatımızdaki güzide yerlerini hak ederek almışlardır. Bir sohbet esnasında hoş olmayan bir lakap yakıştırılmışsa bunun edebiyatla ne ilgisi olabilir. Nakleden edebiyatçı da konusuz kalmış olmalı ki bunları yazmış. Şiiri bir şeye benzemiyor dese nihayet bir takdirdir der geçerdik, nihayet şiir bu, beğenen olur beğenmeyen olur ama bunun uzmanları, üstatları takdir eder ve değerlendirir, farklı değerlendirmelerin de olumsuz etkisi kalmaz.

4. Ahmet Hâşim'in nesrinin şiirinden daha zengin ve etkili olduğunu söyleyenler oldu. Bu konuda siz ne dersiniz?

İSMAİL ÖZMEL: Her ziyafet sofrasının bir yemek sırası vardır. Çorbayı önce sunarlar, sonra doyurucu yemekler sonra da tatlı gibi şeyler, kahve de en son ikram edilenlerdendir. Bununla şunu anlatmak istiyorum, şiirin yeri başka nesrin yeri başka. Şiirin yanına nesri de ilave etmiş ise, tadından yenmez deriz ya tam onun gibi. Ahmet Haşim şiirini görmezden gelmek insafsızlık olur, nesrini görmezden gelmek edebiyatımıza zarardır. İkisini de vazgeçilmez kazanımlar olarak Türk edebiyatının kazanımları (müktesebatı) içine yazmışız, onu yerinden oynatmamak ama ne söylemek istediğini de anlamaya ve anlatmaya devam etmek gerekir diye düşünüyorum.

5. Ahmet Haşim'in bir evlenme hikâyesi:

İSMAİL ÖZMEL:Ahmet Haşim'in bir evlenme hikâyesini bir anıda okumuştum,

aklımda kaldığınca anlatmak isterim. Bir vesile ile tanıştırıldığı bir anne, kız aile var. Kız için olumlu kanaatleri var, evlenmeyi düşüneceği bir eş adayı. Aile, Ahmet Haşim'i samimiyet biraz ilerleyince eve yemeğe davet eder. Balık yemeğini çok sevdiğini bildikleri için o gün de şairimizin sevdiği balıktan güzel bir sofra hazırlarlar, afiyetle ve zevkle yenir. Bu arada kayın valide olacak hanım da, artan balıklardan bir tanesini, uygun bir ambalaja sarar ve Haşim'in palto cebine koyar. Anlaşılıyor ki mevsim de kış.

Haşim çok olumlu intibalarla yolcu edilir. Yolda, bir şey almak için cebine elini sokunca ne görsün, yumuşak ve sıcak bir şey var cebinde. Açar bakar ki pişmiş ve daha soğumamış bir balık. Anlaşılan ikram olsun diye konulmuş. Bu olaya Haşim çok bozulur ve sanırım bu evlilik defterini bir daha açmamak üzere kapatır.

6- Ahmet Haşim'i yıllar önce Ahmet Hamdi Tanpınar'la aynı kaderi paylaşan şair olarak bir şiirime konu yapmıştım… O şiiri sunmak isterim.

AYNI KADERİN ŞAİRLERİ HAŞİM VE TANPINAR

Melâli anlamayan nesle sitem etti Haşim
Tanpınar dilde rüya halini kurdu
Aldı duasını Türkçenin.
Zamanla, sabırla tatlandı acı
Meyve umuduyla dikti ağacı.

Özlemleri doyuran hayal perdeye
El değmeden gittiler, nafile deme.
Böyle bir hicrana şiir dediler
Feda ettiler saadeti, sanat namına.

Rüyayı ifşa eden bir çift göz gibi camlar
Sözlerden ve tüllerden bir dünya yarattılar.
Gelecek kuşaklara ilham oldu her biri
Hayatın büyüsüne söylettiler şiiri.

Mısralar şekillendi hayalle ve sanatla
Tefekkür zaman oldu, zaman oldu hatıra.
Ve tadından habersiz akıp giden bir ırmak
Unutulmaz serüven, uçup giden ömre bak.

İSMAİL ÖZMEL

GEL ZAMAN GİT ZAMAN

Murat SOYAK

Okumak, yazmak için bir müddet yalnız kalmak gerekir. Yazmak eylemi yalnızlığın bahçesinde çiçeklenir. Bu sebeple tercih edilmiş yalnızlık güzelliklere, iyiliklere dönüşür. Bir de kahır ve keder yüklü içine düşülen yalnızlık var.

*

Esasında "Nasılsın?" sorusu cevabı beklenen en zor sorulardan birisidir. Hayatın içinde acı tatlı yaşadıklarımız "Nasılsın?" sorusuna cevap teşkil etse de bir çırpıda gönülde/zihinde olanı ifade edemeyiz. Ve çoğu zaman insanoğlu "Nasılsın?" sorusuna kaçamak cevaplar vermek zorunda kalır. Zira yaşadıklarımızı, olup bitenleri birkaç kelime yahut cümle ile ifade etmek yetersiz kalır. İletişimin gerçekleşmesi için "Nasılsın?" sorusu bir kapıyı açma çabası olarak anlamlıdır.

-Nasılsın dostum, ne var ne yok?

-Allah var, umutsuzluk yok.

Selâm olsun. Muhabbetle...

*

Oğuz Atay, yıllar önce söylemiş ama sanki günümüze işaret ediyor: "Bazılarımız şiirlere, şarkılara, kitaplara tutunuyor. Sanırım artık insan, tutunamıyor insana."

*

"Özgürlük İçin Bir Şarkı" okundu. Yaşanan acıları, yıkımları, kıyımları gören şairin tanıklığı: "Özgürlük İçin Bir Şarkı". Kan ağlayan coğrafyanın dile getirildiği kederli şiirler... 'Biz' zamiri yankılanır dizelerde. Evet, şairin söylediği gibi "İnsana bir merhamet ışığı".

*

Erik ağacı çiçek açtı. İşin zor ak çiçek, daha kış bitmedi. Soğuklar var, ayazlar var. Diren erik çiçeğim, diren...

*

"Bahar gelmiş neyime" diyemedim. Kanda karıncadır bahar...

*

Gün aydınlığında yeryüzü
Bulutların dağlara yakınlığı
Nasılsın der gibi nasılsın
Gün aydınlığında gökyüzü

*

Gülüp oynadığımız evler şimdi terk edilmiş. Cümle hatıralar solgun. Kuş uçmaz kervan geçmez yerler gibi ah...

*

Şehirde bir zamanlar atlar vardı. At arabaları vardı. Şimdi semiren, obez kentte atlara, o güzelim at arabalarına yer yok. İçin için çürüme devam ediyor. Kuşlar da terk etti. Uzak türküler, şarkılar..

KITLIK KIRAN ŞİİR
Ay ışığında sevda şiirini
Kömür karasıyla yazdım
Gönlüm sımsıcaktı o kış
Üşüdü parmaklarım
(1993, İstanbul)

Sayın; İsmail Özmel'e

Sabahın akşama yolculuğunda

Kimin yarınıdır daha azalan

De bana bir yanı bilge ozan?

Hangi kuşun kanadındaydı zaman?

Ali ÖZMEL

BİR NİĞDE TEMAŞASI

Mehmet BAŞ

Niğde kalesinde kül renkli bulutları seyrediyorum. Kalenin taşlarına yüzlerce yıldır orada olmanın verdiği bir vakar sinmiş. Kalenin dış surları zamanla yok olmuş. Şu an ayakta kalan iç burçları. Burası, Selçukluların Anadolu'nun bağrına attıkları bir imza gibi durmakta.

Alâeddin camisinden ezan sesi geliyor. Havada titreşen ve insanın içine işleyen manevi bir atmosfer var. Hatıroğlu çeşmesinden bir avuç su içiyorum. Eski evlerin pencerelerinde saksı çiçekleri duruyor.

Kale Niğde'nin en güzel yeri. Ağaçların kolları dünü bugünü ve yarını kucaklıyor. Ramazanda iftar saatinde atılmasını beklediğimiz top orda öylece duruyor. Buradan şanlı bayrağımızın dalgalanışını seyrediyorum. Saat kulesinin üstünden bir kuş geçiyor. Vakit zamansız bir ikindinin imbiğinden damıtılıyor. Çerçevesiz bir fotoğrafta siyah beyaz zamanlardan renkli zamanlara geçişin hüznü yansıyor.

Stadyum, tren istasyonu ve Kırbağları eski hatıralar ülkesinin küllerini savurarak geçiyor gözümün önünden. Torbalı camisinin tarihi minaresi Bekir Ballı yokuşuna manevi bir hava katıyor. Eski zahire pazarında artık at arabası kalmamış. Eskiden burası at arabaları ile doluydu. Hanım camisi restorasyondan sonra daha güzel olmuş. Bu cami İstanbul'un fethinden bir yıl önce yapılmış. Hala taptaze bir ruh ve dipdiri taşlarla ruhumuzun kıblesini göstermeye devam ediyor.

Dumlupınar ilkokulunun tarih kokan atmosferinden Sungurbey Camii ve Bedestene doğru yürüyorum. Sungurbey camisinin ahşap işlemeleri sanatın en ince ve doruk noktasında duruyor. Taşların kalbine işlenen desenler bu camiyi eşi bulunmaz bir yer kılıyor. Bedesten ise belediye tarafından güzel bir çay ve okuma salonuna çevrilmiş. Bu tarihi atmosferde oturup sohbet etmek gerçekten çok güzel.

Perşembe pazarından Kığılı camisine doğru ilerliyorum. Kığılı camisinin duvarlarında kuş evleri dikkat çekiyor. Gerçekten atalarımız kuşların bile yuvasını düşünecek kadar ince ruhlu insanlarmış. Buradan Cullaz sokağa yönümü çeviriyorum. Cullaz sokak bizim şu an kaybettiğimiz mahalle kültürünün yaşatıldığı bir yer, hem küçük bir mescit hem mahalle çeşmesi ve de içinde hayatı olan eski

konaklarla eski bir zamanda yaşıyormuşuz hissi veriyor.

Buradan Akmedrese'ye geçiyorum. Akmedrese taş işçiliğinin zirveyi yakaladığı bir mekân. Karamanoğulları döneminde yapılmış olan bu medresenin mimari olarak başka bir yerde eşi benzeri yok. Gerçekten gezilip görülmesi gereken bir yer. Yıllarca müze olarak kullanılmış hatta bir zaman kutsal emanetler Topkapı sarayından getirilerek burada muhafaza edilmiş.

Şimdi yönümüz Dışarı camisine düşüyor. Burası Niğde'nin en merkezi camilerinden birisi olmuş durumda. Vakit namazlarında bile cami doluyor. Eskiden cenazeler buradan kaldırırken şimdi başka bir camiden kaldırılıyor. Dışarı cami artık şehrin dışında değil tam kalbinde duruyor.

Bor caddesinden sel gibi akan insan kalabalığına karışarak yürümeye devam ediyorum. Sağlı sollu dükkânlar ile cadde uzadıkça uzuyor. Bir tarafta hayat hızla akarken diğer tarafta artık ebedi bir suskunluğa bürünenlerin mekânına geliyorum. Derbent mezarlığında ölmüşlerimiz için Fatihalar okuyorum. Ve bir Niğde temaşasını böylece tamamlıyorum.

HAZAN BAHÇESİ

Günvar KORKMAZ

Bakan gözler görmez olmuş
O gül yüzün neden solmuş
Yüreğine acı dolmuş
Canım annem de ne olmuş

Susarsın hiç konuşmazsın
Sen yüreğini açmazsın
Asla sevenden kaçmazsın
Canım annem de ne olmuş

Sen üzülme güzel annem
Gözüm nurum can bir tanem
Seninle ısınıyor hanem
Canım annem de ne olmuş

Şair günvar ciğer paren
Seni düşünüyor her an
Emanetin sade bir can
Canım annem de ne olmuş.

ELVEDA DİYEMEDİK

Abdülhak Hamit TARHAN

Yıldızsız bir geceydi
Bir dağ çiçeği gibi şimdiden hasretteydim
sürgündüm çok uzaklardaydım,
Ve gözlerindi sürgün sebebim..
Çok çabuk çekildin hayatımdan
Kaderle el eleydin,
Bense kederle sarhoş...
Yarım kalmıştı hikayemiz
Göçmen kuşları gibi gelip geçtin bu şehirden
Belki de hayatımdan
Duymadın haykırışımı, acılarımı,
Benimsin sanmıştım uçtun avuçlarımdan
Tutamadım, gitme de diyemedim
Olamadın bir yıldızın kayışı kadar hayatımda
Zaman çok kısaydı bizim için
Yetmedi gözlerimizden yaşı silecek kadar
Ne de elveda diyebilecek kadar...

BENDEN BURAYA KADAR

Mehmet Nuri PARMAKSIZ

Aşkta galip aranmaz hicrân bizi dağlasın
Bilsin tek suçlu kendi benden buraya kadar
Artık vuslât yolunda başkaları ağlasın
Ümitlerim tükendi benden buraya kadar

Bülbülün derdi güldür benimkisiyse başka
Sen delisin dedi yâr gönlümdeki bu aşka
Bilsin Mecnûn gözüyle sevdâsı bir bambaşka
Bitsin artık bu efkâr benden buraya kadar

Çöllerde kimsesizim sevdâ bitmeyen sürgün
Hicrân denen bu yerde acım artar gün be gün
Yeter aşkın uğruna verdiğim bunca ödün
Kapansın artık perde benden buraya kadar.

GÜZEL TÜRKÇEM, ANADİLİM

İsmail ÖZMEL

Vatanımda sonsuz iklim,
Anadilim, güzel Türkçem.
Sen olmasan nasıl derim
Düşüncemi, hasretimi, sevgimi.
Acıları, hayalleri, ümitleri
Güzel Türkçem anadilim.

Bir ilaçsın gönüllere.
Şifasın hasretlere
Sen lezzetsin şehirlere,
Ovalara, kırlara
Bir ana sütü gibi gıdasın
Yavrulara.
Çiçeksin saksılarda
Ormansın vatan sathında.
Gölgende güzellikler açılır.
Bir sıcak ana kucağısın
Güzel Türkçem.

Rüyamda dilim sensin.
Dünyamda neşem.
Ömrümde bahar
Dilimde türküm.
Kalemimin süsü,
Anamın cehiz sandığı
Takada bohçam,
Azığımı sakladığım çıkın,
Nesillere hediyem.
Gönül dolusu sevgim
Ulaştır uzaklara,
Bu iklimi, bu tarihi
Ölmezlik sırrını
Bu selâmı, bu kelâmı
Güzel Türkçem.

MANZUM PORTRELER:

Bekir OĞUZBAŞARAN

FUZÛLÎ -I-

"İlimsiz şiir olmaz" diyen bilge bir şâir

Üç dilde dîvanı var, söz sanatında sâhir

Karşıt anlam içeren mahlâs seçmekte mâhir

Hem boş lâf eden, demek, hem de erdemle fâhir…

FUZÛLÎ -II-

Doğup yetiştiği yer, Kerbelâ'nın Hille'si

Tarih boyu dinmemiş, hiçbir zaman çilesi

Eserlerine sinmiş, bağrı yanık ve derin

Bağdat zâlimleriyle şu feleğin sillesi …

Manzum Portreler 38

KARA TOPRAK

Aşık Veysel ŞATIROĞLU

Dost dost diye nicesine sarıldım
Benim sâdık yârim kara topraktır
Beyhude dolandım boşa yoruldum
Benim sâdık yârim kara topraktır

Nice güzellere bağlandım kaldım
Ne bir vefa gördüm ne fayda buldum
Her türlü isteğim topraktan aldım
Benim sâdık yârim kara topraktır

Koyun verdi kuzu verdi süt verdi
Yemek verdi ekmek verdi et verdi
Kazma ile döğmeyince kıt verdi
Benim sâdık yârim kara topraktır

Âdem'den bu deme neslim getirdi
Bana türlü türlü meyva yedirdi
Her gün beni tepesinde götürdü
Benim sâdık yârim kara topraktır

Karnın yardım kazmayınan belinen
Yüzün yırttım tırnağınan elinen
Yine beni karşıladı gülünen
Benim sâdık yârim kara topraktır

İşkence yaptıkça bana gülerdi
Bunda yalan yoktur herkes de gördü
Bir çekirdek verdim dört bostan verdi
Benim sadık yârim kara topraktır

Havaya bakarsam hava alırım
Toprağa bakarsam dua alırım
Topraktan ayrılsam nerde kalırım
Benim sâdık yârim kara topraktır

Dileğin varsa iste Allah'tan
Almak için uzak gitme topraktan
Cömertlik toprağa verilmiş Hak'tan
Benim sâdık yârim kara topraktır

Hakikat ararsan açık bir nokta
Allah kula yakın kul da Allah'a
Hakkın gizli hazinesi toprakta
Benim sâdık yârim kara topraktır

Bütün kusurumuzu toprak gizliyor
Merhem çalıp yaralarımı düzlüyor
Kolun açmış yollarımı gözlüyor
Benim sâdık yârim kara topraktır

Her kim ki olursa bu sırra mazhar
Dünyaya bırakır ölmez bir eser
Gün gelir Veysel'i bağrına basar
Benim sâdık yârim kara topraktır

BİR BAŞKA TÜRKÜ

Abdülkadir GÜLER

Akın akın gelip ta Altaylar'dan
Sır vermez, ser verenlerdeniz
Hazar Denizi'nden, Kavimler Kapısı'ndan
Anadolu'ya gelip göçenlerdeniz

Üç kıta'da ve yedi iklimden
Bayrak açıp geçenlerdeniz
Dadaloğlu, Emrah ve Karacaoğlan'dan
Aşkın şarabını içenlerdeniz

Türk'ün konukluğu akçe geçer dünyadan
Fakirhanemize bir keçe serenlerdeniz
Malazgirt, Kosova ve Çaldıran'dan
Küffara ders verip yenenlerdeniz

Bizde avrat, bizde silah, bizde küheylan
Ötesi " ya gazi, ya şehit "diyenlerdeniz
Pir Sultan Abdal'dan, Hacı Bayram'dan
Yunus'tan Mevlana'ya erenlerdeniz

Bu türkü yakıldı bir başka havadan
Ölene dek hakkı Hak bilenlerdeniz
Fazla böbürlenme ey dağ, ey deniz
Alın terlerimizi silenlerdeniz.

Harran'da Atatürk Çiçeği / Şiirler – 1986- İZMİR

ŞAİR "AŞK İLE" DEMİŞ

R. Mithat YILMAZ

Kayserili dost Bekir Oğuzbaşaran'dan bir şiir kitabı daha. Bu kez şair, "Aşk İle" demiş, aşkı başa koymuş.

Zaten halis aşkın yeri de hep başköşe olsa gerektir. Goethe'ye kulak versenize; "Ey aşk! Her şeyin başı!.." demiyor mu?

Fuzûlî'nin aşka iltifatı da meşhurdur; der ki o aşk bülbülü;

Aşk imiş her ne var âlemde
İlm bir kîl ü kal imiş ancak

Benzer bir ifadeyi de İbrahim Hakkı'nın Marifetname'sinde okumuştuk:

Her ne ki âlemde var
Aşk imiş ey yâr-ı gâr

Bekir Oğuzbaşaran, kitabın sonuna doğru şiirlerinden birinde –adeta uzaktan gelerek– "Aşk denen bir şey vardı" (s.119) diyor.

Kitaba isim olan Aşk İle şiirinin matla beytinde ise onu;

Nice zorlu engeli, aşacaksın aşk ile
Med vakti deniz gibi taşacaksın aşk ile

derken görürüz.

Aşk vardır, aşk vardır.

Aşk vardır, kişiyi yüceltir, başını göklere erdirir. Aşk vardır mala, paraya, puta taptırır, küfre sokar. Bu yüzden olmalı ki bizden biri; Harputlu Kanbalakzade Hazmi, nefsim sana söylüyorum, ey okuyucum sen anla, demeye getirircesine;

"Kıymetin bil cevher-i aşkın gönülde Hazmiyâ
Aşkdır hakkiyle bir insanı insan eyleyen" demiştir.

Bundan ötesi laf-ı güzaftır.

Şiirin, derler ki her şairin indinde bir tarifi vardır. Oğuzbaşaran, Aşk İle kitabında şiire dair epey kafa yormuş, kalem tüketmiş. Kitabın ilk şiiri dahi "Şiir" (s.11) başlığını taşıyor. Bir Necip Fazıl mütehassısı olan şairimiz, onun poetikasını haklı bulduğunu ima ediyor bize;

Üstâd'ınPoetika'sında, dediği gibi, "Şiir;
Duygu potasında erimiş fikir" değilse nedir?

Bu konuda kendi poetikasına ise Süvari (s.97) musarraında kapı aralıyor;

Şiir bir av, koş koş peşinden yetişilmiyor
Şâirse bir süvari, hiç yorulmak bilmiyor…

Kitapta, şairin nokta vuruş yaptığı beyitlerinden biridir şu;

Acaba şâir miyim diye tereddüt içindeyim,
Bugüne dek yazılmamış şiirin peşindeyim…

Bir çift diyeceğimiz var burada: Şiir, bir arayıştır ey şair! Aramanı sürdür, doğru yoldasın.

Onun, "şiir"li beyitlerinden biri de şöyledir (s.96):

Şair olduğuma inanmak için daha çok şiir yazmalıyım,
Küçücük bir iğnenin ucuyla âdeta dağları kazmalıyım…

Beytin ikinci mısraına yerden göğe katılıyoruz. Ancak birinci mısraına katılmamız mümkün değil. Oğuzbaşaran bu inanç/ilkesiyle genç şairlere fena bir hedef gösteriyor bizce. Adeta, iyi/kötü demeyin, çok yazın, çok yayınlayın, nasihatinde bulunuyor.

Bir dost itirazımız daha var şaire. O da, dağıyla-taşıyla Türk Erciyes'e İngilizce "yes"i kafiye düşürdüğü 103. sayfadaki hoyrata.

Aşk İle'nin 93. sayfasında bir ikilisi var ki Oğuzbaşaran'ın, sanki bana hitaben yazdığı zannına kapıldım okurken. Hoşuma gitti. Güldüm ve şaire hak verdim;

Her yazılanı tenkit ediyorsun olur olmaz,
Şiir yazmak kolaysa, buyur biraz da kendin yaz…

Üç kelimesi eksikti, ben tamamladım onu da: "Ey Mithat Yılmaz!

Bir yerde (s.88), "Şiire ihanet eden şâiri kurşunlamalı" ağır infaz/hükmünü veren Oğuzbaşaran, aynı sayfanın bir yerlerinde ise gayet lâtif güller açtırmış;

Şiir bâzen bin bir denemeden sonra gelir,
Şiir perisi kendini çok zor ele verir.

Şiir, sevgili gibidir demek istiyor Oğuzbaşaran. Sevgiliyi kastederek de, "Yâre irişmek işi az az olur" dememiş miydi Oğuzbaşaran'ın hemşehrisi Kadı Burhaneddin o meşhur tuyuğunda?

Aşk İle, bir Romantik Kitap yayını. 124 sayfa; 2016-Konya. Kâğıdı, kapağı, baskısı güzel. Keşke şiirler italik yazılmasaydı; gözünü yoruyor insanın.

Sözü, Bekir Oğuzbaşaran'ın, kitaba isim olan şiirinden mısralarla bitirmek niyetindeyiz:

Nice zorlu engeli aşacaksın aşk ile
Med vakti deniz gibi, taşacaksın aşk ile
Yunuslayın yiyerek, pişmiş aşı zehirle
Taptuğun potasında, pişeceksin aşk ile

"Hamdım, piştim ve yandım" diyeceksin nasipse
Vuslatın kucağına, düşeceksin aşk ile…

TÜRK - JAPON ÇAĞDAŞLAŞMASI ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

İsmail ÖZMEL

Türklerle Japonlar arasında modernleşme konusunda bir karşılaştırma yapmak, aradaki farkın veya benzerliğin nereden doğduğu üzerine düşüncelerimi yazmak istiyorum.

Türkler ve Japonlar yeniliklere açık ve yenilikleri kabul etmek bakımından birbirine benzeyen iki millettir. Bunun yanında Japon dili ile Türkçe arasında birtakım ses benzerlikleri olduğuna dair Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu'nun eserlerinde açıklamalar ve yorumlar verdiğini biliyoruz.

Osmanlı Devleti'nin; bilimsel gelişmelerin yaşandığı bir mekân olarak; batıya gözlerini çevirmesi bir ihtiyaçtan doğdu. Çünkü Batı gerek iktisadi gerekse askeri yönlerden yeni silahlar, yeni buluşların yapıldığı ve çağın medeniyetini temsil eden bir düzeyi ifade ediyordu. Biz Türkiye olarak Fransa kapısından Avrupa'ya baktık. Osmanlı devleti eğitim bakımından özellikle deneysel bilimlerdeki gelişmelerden uzaktı. Medreselerde okutulan bilimler daha çok dini ve sosyal bilimler ağırlıklı idi.

Fatih II. Mehmet, Ali Kuşçu gibi bir büyük astronom ve matematikçiyi davet ederek, medreselerde okutulan derslere ilaveten fizik, kimya, matematik ve astronomi gibi çağın bilimlerini de katarak İstanbul'u yükseköğrenimin merkezi haline getirdi.

Fatih, Osmanlı devlet nizamını üç kanunname ile hukuki bir zeminde şekillendirdi. İmparatorluğu adeta yeniden kurdu. Bu kanunnamelere devlet uyduğu sürece yükseliş devam etti. Devlet işlerine fetvalar karışınca, devlet ekonomisi de bundan etkilendi ve çoğunlukla sarsılmaya başladı. Ne zamanki devlet yazılı hukuk metinlerinden ayrıldı, ülkede iktisadi ve sosyal hayat üzerinde olumsuz etkiler doğdu. 1699'dan itibaren devlet bu kötü gidişe dur diyecek bir yola girmek zorunda kaldı.

Japonya'da durum farklıydı. Milletleşme daha önce başlamış ve bir mesafe kat etmiş durumda idi. Onlar Batılılaşırken önce Alman İmparatorluğu ile münasebet kurdu sonra İngiltere'yi tercih etti. İthal ettikleri malların Japonya'da imal edilmesini çok süratli bir şekilde gerçekleştirmeyi özel teşebbüs ile devlet beraberce gerçekleştirdi. Çünkü orada özel teşebbüs daha gelişmiş durumda idi. Bunda

kapitülasyonların daha erken kaldırılması Japonya'yı şanslı kılıyordu. Adalardan meydana gelen ülkenin savunması da daha kolay oldu ve Japonya bu tür savunma harcamalarının yıkımına uğramadı.

Biz ise 1923 yılında Lozan'la birlikte kapitülasyonların kaldırılmasını sağladık. Üstelik Osmanlı borçlarını ödemesi de Cumhuriyet döneminde tamamlandı.

Osmanlı devamlı harplerle iktisadi hayatını adeta tüketmiştir. Birinci cihan harbindeki uğradığı kayıplar ancak Çanakkale zaferi ile bir teselli bulmuştur. Daha sonra İstanbul'u İngilizlerin işgaliyle başlayan, İzmir Yunanlılar tarafından, Antalya İtalyanlarca, Çukurova ve Gazi Antep Fransızlarca işgal edilmiş ve işgal altındaki yurdunu düşmanlardan temizlemek gibi bir büyük işi başarmış ve yok edilmek istenen TÜRK Milleti imparatorluğun küllerinden Türkiye Cumhuriyetini kurmayı başarmıştır.

Japonya birinci cihan harbinde galipler safında idi. Savunma harcamaları onların bütçelerini sarsmamıştır. Her dönemde dünyada yayınlanan bilimsel eserleri Japoncaya kazandırdıklarından dolayı, yabancı dil öğrenmeden bilimsel çalışmalarını yapabiliyorlardı. Yani Japon gençleri çağı daha kolay takip edebiliyorlardı. Biz yabancı dil öğrenmeye çok zaman harcadık ama beklenen sonucu da alamadık çünkü kendi dilini yeterince öğretemeyen bir eğitimin, bir yabancı dili gerektiği gibi öğretmesi mümkün değildi. Bu yolda milyonlarca çalışma saatimizi kaybettik diyebiliriz.

Japonya batıdan gelen alet ve eşyayı sekiz on yıllık bir süre içinde ülkesinde üretmeye başladı. Halil İnalcık, Japonya'da 1868 yılında bu çalışmaların başladığını ve kısa zamanda beklenen gelişmeyi yakaladıklarını söylüyor. (Prof. Dr. Halil İnalcık. Tarihe Düşülen Notlar, Cilt:1, s:38)

" Japonya'da geleneksel değerler sistemi ve sembolleri muhafaza olunduğu halde Türkiye'de bunlar evvela tedricen sonra topyekûn bertaraf edilmiştir. Japonya'da modernleşme geleneksel müesseselere ve sınıflara dayanmış, modernleşme eskiyi değiştirmek ve geliştirmek suretiyle gerçekleştirilmiş, Türkiye'de ise eski müessese ve sınıflar bertaraf edilmiştir." (Halil İnalcık, a.g.e. s:37)

Burada önemli bir mesele gözardı edilmiştir. Osmanlı müesseseleri gerçek işlevlerini kaybedeli ne kadar zaman geçtiği ve medreselerin nelerle meşgul olduklarını irdelemek adeta unutulmuştur. Bu konuda İlahiyatçı Prof. Dr. Mustafa Çağrıcı "Medrese Nostaljisi" başlıklı yazısında: "Son yıllarda medreselerin geri getirilmesi gayretlerinden bahsediliyor. Hatta bilmem ne medreseleri gibi tabelalar görmeye başladık. Güya imam-hatip okulları, ilâhiyat fakülteleri medresenin yerini dolduramamış. Kör ölür badem gözlü olurmuş. Medreselerin koca Osmanlıyı ne hallere düşürdüğünü unuttuysak pes doğrusu!"

***

"Bir asır önce Şeyhulislam Mustafa Sabri Efendi medreselerin durumunu, "İstanbul'daki medreselerde ilim sukût etti. İrfan hakeza! … Medreseler kuru kavil

geveleyip duruyorlar" sözleriyle özetlemişti. Bu yüzden modern okullar açılmış, çoğunu da -işimize gelince yere göğe sığdıramadığımız- merhum II. Abdülhamid açtırmıştı."

"Bugün İslâm dünyasının çektiği acıların, yıkımların temelinde yine medreseler veya medreseleşmiş okullar var; buralardan yetişen insan tipi var. Ürettikleri terör ve şiddetin ülkemizi ve dünyayı tehdit ettiği, acıların, iç savaşların kol gezdiği ülkelere bakarsanız hepsinde sayısız medreseler, binlerce çeşit medrese icazetleri, türlü türlü din anlayışları görürüsünüz."

"Türkiye'yi bu ülkelerden farklı kılan, her şeye rağmen "din" bağlantılı şiddet ve terör ortamı olmaktan, toplumsal çatışmadan koruyan tek sebep var: O da Osmanlının son döneminde medreselerden bir hayır çıkmayacağı anlaşılınca, çağdaşlaşma süreci içinde geliştirilen yeni kurumların verdiği din eğitimi, bu eğitimi almış insanların verdiği din hizmetleridir. Dolayısıyla işin nerelere varacağını düşünmeden, imam-hatipleri ve ilâhiyatları medreseleştirmeye kalkışmak, onlara alternatif medreseler açtırmak bu ülkenin geleceğini karartmaktır. Herkes bu tehlikeyi adam akıllı hesap etmelidir."

"Diyanet, imam-hatip okulları ve ilâhiyat fakültelerinin hem İslâm'ı doğru kaynaklardan, doğru bakış açısıyla öğrenip öğretmesi ve temsil etmesi hem de modern çağın gerçeklerini, taleplerini doğru kavrayarak bu taleplere din bağlamında doğru karşılıklar üretmesi gerekiyor. Anılan kurumları geliştirme çalışmaları kesinlikle bu yönde olmalı, türlü hesaplarla bu kurumları medreseye geri götürme niyetlerine fırsat verilmemelidir. Bu hatayı yapan Pakistan'ın son kırk yılda nerelerden nerelere geldiğini görüyoruz." Diyerek önemli bir gerçeği ifade etmiştir. Onun için Türk Modernleşmesinde işlevi kalmamış medrese ve benzeri kurumlar kaldırılmış ve yerine modern okullarda çağdaş bilimlerle birlikte dini eğitim ve öğretimin yapılmasını şükranla karşılamamız gerekir.

"Din bakımından iki cemiyet birbirinden çok farklıdır. Bu ayrılık modernleşmede önemli değişiklik meydana getirmiştir. Japonya'da dinler, teşkilatlanmış bir kuvvet değildir. Siyasi hayatı tabii hale getirmeye çalışmaz. Konfüçyüz dini Batılılaşmaya karşı cephe almamıştır. Yabancı kültüre karşı geleneksel kültürün bütün unsur ve sembollerini temsil etmek ve kutsileştirmek iddiasında bulunmamıştır."

" Japonya'da milli ve umumi terbiye, ayrıca okuyup yazma işi bundan kırk yıl önce tamamıyla halledilmiştir. Bugün Japonya'da yüksek tahsil görenlerin ve gazete okuyanların nispeti Batı cemiyetlerindekinden yüksektir. Türkiye'de halkı okutmak programı ancak Cumhuriyet'le uygulama safhasına girebilmiştir." (Prof. Dr. Halil İnalcık. Tarihe Düşülen Notlar, Cilt:1, s:37)

Türk Modernleşmesinin karşısına çıkan ve din adına konuştuğunu iddia eden bir kesim tarihte de günümüzde de daima var olmuştur. Bunların bugün bile gerçek dışı ve iftiraya varan söylemleri, çağdaş devletimizi geriye götürmek isteyen dinci bir damarın halen devam ettiğini hissetmemek mümkün değildir.

ÖMRE AYAZ VURMADAN

Cemal KARSAVRAN

İki dağ arasında evimiz olsun isterim
İki odası da yaslansın dağlara
Bir de kocaman salonu bahçeyi gören
Etrafında çeşit çeşit meyve ağaçları
Çam ağacı olsun dört köşesinde

Dut ağacının etrafına sedir atalım
Asmadan üzüm alıp yerken
Gündüz düşleri kuralım geceye
Paylaşalım dudaklarda sevgiyi
Uzanmışken sere serpe

Geceye dolunay vurduğunda
Ateş yakıp yıldızları seyrederken
Sinede uyuklasın zaman
Gölgelerde yansıyan korku
Sessizliği bölsün fısıltılar

Dağlarda boy boy ağaçlar
Yabanıl hayvanlar geyik tavşan
Keklik bıldırcın ve sakalar
Sesleriyle can verirken doğaya
Çırçır böceği ötsün tavan arasında

Ekelim tarlayı bahçeyi
Kurak yaz aylarında yağmura dua
Ürün versin toprak ana
Kışa hazırlık olsun bağbozumu
Ömre ayaz vurmadan

BİR ÇİÇEĞİ HECELERKEN

Ali Rıza KAŞIKÇI

Bir çiçeği hecelerken oldu her şey…

Fil-bah-ri mi, Ka-sım-pa-tı mı, yoksa Ge-lin-çi-çe-ği mi?

Hangisiydi bilmiyorum!

Hangi çiçekle başladı ilkbahar. Hangi çiçekle süslenmeye başladı bu dağlar.

Ayrılık sarısında bir Ka-ran-fil düştü gönlüme. Sonra umut mavisinde bir Me-nek-şe çıktı karşıma. Bir ilkbahar günü olmalıydı vakit.

Bir çiçeği hecelerken gözlerim doldu. Doğduğum yerlere yıllar sonra yeniden gelmiştim. Çobanlıkla geçen çocukluğum dağları ezber ettirmişti bana. Kır çiçeklerini nenemden öğrenmiştim. Tav-şan-to-pu-ğu, Pa-pat-ya, Sa-ğır-ku-lak, Desten-bel ve adını sayamadığım kır çiçekleriyle tanıdım dağları. Kınalı kuzumu Ge-lincik-ler içinde kaybettim bir gece.

Sadece dağlardaki kır çiçeklerinden öğrenmedim isimlerini. Kadınlar birbiriyle yarışırdı bizim köyde çiçek yetiştirmek için. Zam-bak, Kış Gü-lü, Ley-lak, Sar-dunya! Hepsi ayrı bir dünya.

Daha hal hatır etmeden "Sende Pey-gam-per çiçeği var mı?" diye sorardı ablalarımız düğünlerde birbirlerine.

Kırmızı bir gül bulan delikanlılar ne de şanslıydı o günlerde. Yanakları allıkla değil utanmaktan kızarırdı o zaman kızların. Kırmızı gül söylerdi "Gönlüm düş'tü sana!" diye. Mendillerin kenarında işlenirdi Kı-na Çi-çek-le-ri.

Gözlerimin önünden geçiyordu hayatım. Bir çiçekle başlayan hayallerim vardı benim. Radyomda çalan çiçekli türkülere vurgundum ben. Kırmızı Gül Demet Demet, Karanfil Deste Gider, Değirmen Üstü Çiçek, Menekşe Koymuşlar Gülün Adını… Hangi birini sayayım daha.

Elem topuğumda, umudum boynumda dolaştım ben bu elleri. Çiçekli dağları, mor sümbüllü bağları terk eyledim okumak için. Şehre gittim okumaya. Çiçeksiz, beton yığını şehirler dolaştım. Kadınlar Günü, Sevgi(siz)ler Günü, Anneler Günü'nde kıymetlenen sonra unutulan çiçekler gördüm ellerde gezinen.

Kâğıtlara çizdim çiçeklerimi. Ben bir çiçek hastasıydım. Suçiçeği çıkardığımda bile sevinmiştim, ben çiçek bahçesi oldum diye!

Okudum. Büyüdüm. Okudukça büyüdüm. Öğretmen oldum. Köyüme döndüm bir gün. Kırkpınar Yaylası, Kardeş Gediği Geçidi, Han Deresi demeden koştum dağlara.

Ve başladım bağırmaya.
"Artık ben bir öğretmenim!"
"Duyun, dağlar taşlar!
Duyun! Ey yalçın kayalıklar!
Yaban Gülü!
Sarı Papatya, Gelin Çiçeği, Ezan Çiçeği….
Duyun Begonyalar, Sarı Papatyalar, Dağ Laleleri….!"
"Ben öğretmen oldum!"
"Sizin dağlarda açtığınız gibi benim de yüreğimde çocuklar açacak."
"Sizin dağları süslediğiniz gibi benim de öğrencilerim bu kirli dünyayı güzelleştirecek."
Bir çiçekle dalmıştım hayallere. Elimde bir çiçek vardı sadece. Hangisi bilmiyorum.
Öğrencilerime çiçek olmayı öğretiyordum.
İsmini hecelerken gözlerim daldı.
Sahi neydi adı?
Yasemen mi, Menekşe mi, Sümbül mü?
Bir çiçeği hecelerken oldu her şey.
Gül tek heceydi.
Gül/düm.
Gül/dü.
GÜL-DÜK,

TÜRK DÜNYASI KÜLTÜR BAŞKENTİ

Bedrettin KELEŞTİMUR

2018 yılı Türk Dünyası Kültür Başkenti, "Kastamonu" seçildi
Öncelikle bu tarihi ilimize hayırlı olsun diyoruz.
Peki, Türk Dünyası Kültür Başkenti nasıl belirleniyor?
"TÜRKSOY üyesi ülkelerin oybirliğiyle…"
O ülkeler, "Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Türkiye,
Türkmenistan, KKTC, Moldova'ya bağlı Gagavuz…"
Kültür Bakanları ve yetkilileri tarafından belirleniyor.
2012 yılından itibaren, Türk Dünyası Kültür Başkentleri;
2012 yılında, Astana (Kazakistan)
2013 yılında, Eskişehir (Türkiye)
2014 yılında, Kazan (Tataristan)
2015 yılında, Merv (Türkmenistan)
2016 yılında, Şeki (Azerbaycan)
2017 yılında, Türkistan (Kazakistan)
2018 yılında, Kastamonu (Türkiye)
*** ***
Şöyle düşündüm,
Türk Dünyası Kültür Başkentine, "Elazığ Neden Aday Olmadı?"
Elazığ, TÜRKSOY'a,
"1992-2018 Yıllarını kapsayan bir dosya…" niye hazırlamadı?
Veya koordineli bir çalışma yürütülmedi?
Bu, bizim için çok büyük bir eksikliktir!
2013 yılında da, aynı minvalde bir yazı kaleme almıştım!
Biliyorsunuz, 2013 yılında, "Türk Dünyası Kültür Başkenti"
"Eskişehir…" ilimiz olmuştu!
O yıllarda da, Elazığ İlimiz; 'hazırlıksız' yakalanmıştı!
*** ***

Bizler asıl neye/ veya nelere hayıflanırım?
"1992-2018 yılları arasında…"
Türk Dünyası ile ilgili en aktif rolleri oynayan ilimiz,
"Elazığ İlimiz…" olmuştur.

*** ***

İŞTE O FAALİYETLER…

1992-2017 Uluslar arası Hazar Şiir Akşamları
2003-2014 Türk Dünyası Hizmet Ödülleri
22 Mart 2016 Azerbaycanlı Yazar Cafer Cabbarlı'ya Hasrolunan,
Edebi-Bedii Gece (Azerbaycan-Bakü)
25-26 Ekim 2013 Tarihi,
"Elazığ-Kazan Kültür ve Sanat Buluşması"
14-16 Mart 2013 Tarihi,
"Ali Emiri Efendiye Saygı"
05-06 Ekim 2012 Tarihi,
"Bulgaristan Kovancılardan Elazığ Kovancılara"
23-25 Temmuz 2012 Tarihi,
"Kosova'da Elazığ, Priştina, Prizren, Mamuşa
Kültür ve Sanat Buluşması"
04-07 Temmuz 2012 Tarihi,
"Azerbaycan Milli İlimler Akademisinin
Düzenlediği Etkinlik…"
24-26 Mayıs 2012 Tarihi,
"Çaydaçıra Işığında Elazığ-Bakü-Şanlıurfa-Kerkük
Müzik Buluşması"
03-04 Şubat 2012 Tarihi,
"Elazığ-Bakü Kültür Sanat Buluşması"
14-17 Eylül 2010 Tarihi,
"Elazığ Çelenginin Tanıtımı-Bakü"
04-06 Şubat 2010 Tarihi,
"Doğumunun 80. Yılında Şair N.Y. Gençosmanoğlu"
13 Kasım 2009 Tarihi,
"Manas Üni. Rektörü Prof.Dr. Süleyman Kayıpov'un
Elazığ MANAS Yayınevi'ni Ziyareti
25 Haziran 2009 Tarihi,
"Türk Dünyası Araştırmalar Vakfı Başkanı

Prof. Dr. Turan Yazgan'ın Elazığ MANAS Yayınevi Programı"
23-25 Aralık 2008 Tarihi,
"Kıbrıs Şehitlerini Anma
Ve Şehit İlhanlar Abidesi'nin Açılışı"
24-26 Ekim 2008 Tarihi,
Kırgızistan'da Düzenlenen Cengiz Aytmatov
Ve günümüz Forumu-Bişkek"
25-26 Ağustos 2008 Tarihi,
"Malazgirt Zaferinin 937. Yıldönümü Kutlamaları"
03-04 Temmuz 2008 Tarihi,
"Elazığ-Tokat Kültür Sanat Buluşması"
03-04 Temmuz 2008 Tarihi,
"Cengiz Aytmatov'a Saygı-Elazığ"
21 Mart 2008 Tarihi,
"Ağın'da Nevruz Bayramı"
26 Ekim 2007 Tarihi,
"Kurşunlanan Türkoloji"
24-27 Ekim 2007 Tarihi,
"15.Uluslararası Hazar Şiir Akşamları
Cengiz Aytmatov Onuruna-Elazığ"
27 Ekim 2007 Tarihi,
"Kazak Şair Muhtar Şahanov ve Kırgız Bilim Adamı
Prof. Dr. Abdylazhan Akmataliyev'in katılımları"
25-27 Eylül 2007 Tarihi,
"Azerbaycan Şairi Almas Yıldırım'ın
100 Yıl Jübilesi-Bakü"
11-13 Nisan 2007 Tarihi,
"Doğumunun 100. Yılında Şair Elmas Yıldırım"
23 Şubat 2007 Tarihi,
"Manas Kitap Tanıtım Toplantısı"
03-08 Ekim 2006 Tarihi,
"Türk Dünyası Hizmet Ödülünün
Kazakistan Cumhurbaşkanı Nursultan Nazarbayev'e Verilmesi-Kazakistan"
20 Eylül 2006 Tarihi,
"Altaydaki Yüreğim Mağcan Cumabay"
4-6 Mayıs 2006 Tarihi,

"Manas Yayınları Töreni"
31 Mart 2006 Tarihi,
"Bahaettin Karakoç'a Saygı"
22-24 Eylül 2005 Tarihi,
"Uluslar arası 13. Hazar Şiir Akşamları
Şair Elmas Yıldırım Anısına Yapıldı"
22-25 Eylül 1995 Tarihi,
"Doğu Türkistan Davasının Büyük Lideri
İsa Yusuf Alptekin'in Elazığ'ı Ziyareti"
*** ***

Bu şehir, KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'ı Elazığ'da ağırladı…
Bu şehir, Batı Trakya Türklerinin Lideri Mehmet Emin Aga'yı ağırladı…
Bu şehir, Cengiz Aytmatov'u Elazığ'da ağırladı…
Bu şehir, Bahtiyar Vahapzade'ye, "Türk dünyası Hizmet Ödülünü Verdi"
Bu şehir, Mustafa Cemiloğlu'na, "Türk dünyası Hizmet Ödülünü Verdi"
Bu şehir, "onlarca faaliyetle Türk Dünyasını buluşturan şehir oldu!"
Cengiz Aytmatov Elazığ Şehri için ne dediler?
"Türk Dünyasının Manevi Azığı…"
Prof. Dr. Sadık Kemal Tural, Elazığ Şehri için ne dediler?
"Şiirimizin Başkenti…"
Tebrizli Şair, Elazığ için ne dediler?
"Asya'nın Gül Bahçesi…"
"Harput-Urfa-Bakü-Kerkük…" Musikimizin ana damarları üzerinde…
Coğrafyayı birleştiren tarihi rolleri üstlenmiş şehirlerimiz…
Şimdi haklı olarak seslenmek istiyorum;
Harput Tarihi İklimiyle;
Ata Yurda, Evladı Fatihan Yurduna, Yavru Vatan'a uzanan;
Anadolumuzun efsanevi şehri olarak anılır…
Fuzuli'nin eserleri Harput'ta bestelenmiş ve söylenmiştir…
Ahi Evran Kültürünün ilk uğrak yeri Harput'tur…
Hz. Mevlana'nın ilk uğrak yeri de Elazığ'dır…
Bağdat Fatihi Genç Osman'da, bu yörenin insanıdır!
Altını çizerek ifade etmek istiyorum;
"Elazığ Türk Dünyası Kültür Başkenti…" olma hakkını çoktan kazanmıştır.
Bu şehrin insanıyla birlikte taşıdığı, "o aşırı tevazu…" var ya

GEÇMİŞ Mİ GEÇMEMİŞ Mİ?

Elif Büşra KUNT

Her şey geçer mi yoksa geçen tek şey zamanın kendisi mi? Hani derler ya büyüyünce unutursun diye ben unutmadım içinizde unutan var mı? Bir de zaman her şeyin ilacıdır derler peki zaman bütün yaralara ilaç olabilir mi?

Geçmiş böyledir işte bazen ne zaman ne de unutabilmek fayda eder ona. Böyle olunca geçmişin çaresiz bir hastalık olduğuda düşünülmeden geçilemez. Öyle midir gerçekten bu devirde çaresiz bir hastalık da kalmış mıdır? Ama görecelidir bu kimi saniyesinde unutur kimi günler kimi aylar kimi de mezara kadar götürür geçmişini. Neydi geçmişimizi mezara götürecek kadar illetli kılan? Acılar mı? Evet acılar. Acılarımız o derece zalim ki bize kendini ufacık bir şeyde bile hatırlatabilir. Duyduğunuz bir şarkıda , kelimede yada sizin gibi birinin imdat çığlıklarında sizi hiç beklemediğiniz bir anda kendisi ile baş başa bırakabilir. Ve yine o geçmişin en açmak istemediğiniz sayfalarından kopup gelen puslu bir an sizin etrafınızı çepeçevre sarar bir de bakmışsınız ki size aynen şunları söylüyor "Ben buradayım, hiç bir yere gitmiyorum." Ne acımasızlık değil mi? Acılar böyledir işte kendilerini asla sizden ayırmak istemezler.

Tarih derslerinde " Geçmişini unutan geleceğe yön veremez." derlerdi. Belki de biz bu yüzden unutamadık , çok ciddiye aldık bu sözü. Galiba yapmamız gereken bu sözü her alanda uygulamak değildi. Sadece tarih dersinde bırakmalıydık bu sözü. Ama ben hala tarih dersindeyim galiba, zil çaldığında çıkacağım.

(Niğde Ömer HalisdemirÜni. İslami ilimler 1. Sınıf öğrencisi)

BİR MARDİN SEVDALISI… ALİ İHSAN ENSARİ…

Fırat ENSARİ

Doğduğun yer her ne kadar senin yaşadığın toprağınla hemhal coğrafyansa, aynı zamanda kaderle olan bağındır.

Küçülen ve küresel bir köy haline gelen; samanyolu galaksisinin güneş sisteminde dolanan dünya adlı bu gezende, aynı yerde doğup aynı yerde ölmek kimine göre talih, kimine göre ise talihsizlik olarak tanımlanabilir.

Yaşadığımız arkadaş, dost veya yakın kayıpları dolayısıyla mezar başlarında dikildiğimiz her anda, toprağın koynuna bıraktığımız her bedeni izlerken, birazda bir gün oraya iniş şeklimizi hesaplar ve ölümün soğuk yüzüyle karşı karşıya buluveririz kendimizi.

Hele ki toprağa verdiğiniz beden; parçası olduğunuz ve yaşamınızın büyük bölümünde var oluşunuzu sizinle paylaşmış bir insansa, ataysa, yaş faktörünün de pek önemi olmaz zamanın öğüten değirmen taşlarında.

Evet Baba ölümü… Baba kaybı…

Yaşınız makamınız, paranız pulunuz, malınız statünüz ne olursa olsun, Mezopotamya ovasında biçilmesi es geçilmiş bir buğday başağının, ıssız ovada ki boynu bükük, esen rüzgârın insafında sallanan haliyle benzer kılar bizi.

Fani dünya gözüyle bir daha görüşemeyecek olmak kadar, yine bir başka sonsuzlukta, bedenden sıyrılmış ruhlarımız vasıtasıyla Yaradan'ın rahmetiyle buluşulacak o ebedi yaşamda ki kavuşmaya kadar…

Seni; Mardin'in en büyük sorunu su sorunudur ve kalıcı olarak çözülmelidir diyerek, Beyaz Su projesinin hayata geçmesi için Ankara'dan yalvar yakar getirttiğin heyetlerle, proje güzergâhında dağ tepe 8-9 saat yılmadan heyetleri boş göndermemek için, kan ter içinde yürürken… Hatırlayacağım…

Seni; her tarafı tarih olan kentin çağın gereklerine cevap veremeyen yapısını, kaçak yapılaşma ve beton istilasından kurtarmak için o zamanlar için hayal bugünse içinde yaşadığımız, Yenişehir Projesinin hayata geçirilmesi için Bakanlıklar önünde, hem de tek bir arsa sahibi dahi olmadan, beklediğin anlarınla… Hatırlayacağım.

Seni; sebebini bilemediğin su kesintisi şikâyetleri dolayısıyla gecenin bir yarısı beni de uyandırıp atladığımız belediye pikabıyla, Kızıltepe'ye yakın bir su kuyusunun su toplama ambarında şehrin içme suyunda kirli iç çamaşırlarıyla yüzen

belediye görevlisinin "millete bu suyu nasıl içirirsin" diye hiddetle üzerine yürürken görevlinin o anki heyecan ve korkuyla yere düşüp bayılmasının trajik komik anısıyla… Hatırlayacağım…

Seni; Cumhuriyet meydanının hemen altı eski Lale Sineması civarında, şimdi emeklilikleri gelmiş ve bu payeyi hak etmiş, mahalle aralarındaki çöpleri toplayan eşek ve katırların ahırlarını sıklıkla gezip, bu çilekeş emektarların yemlerinin tam verilip verilmemesinden tırnaklarının kesilip nallarının kontrol edilmesine kadar varan incelemelerindeki titizliğinle… Hatırlayacağım…

Seni; İstasyon Mahallesi civarında ki bir kutlama programına Mardin halkının yeterli ilgiyi göstermediğini varsayan Mülki İdare Amirinin "Mardinliler ne terbiyesiz insanlar" söylemine "Benim olduğum yerde hiç kimse Mardinlilere terbiyesiz diyemez" diyerek üzerine yürüyen kararlılığınla… Hatırlayacağım…

Seni; viraneye dönmüş Kamor civarını ağaçlandırıp mesire yeri haline getirerek halka açıp, aynı zamanda mezarlık sıkıntısı çeken kente bu günkü asri mezarlığı yapılandırırken "buraya mezarlık mı olur buraya ölülerimizi gömmeyiz" diyenlere inat, şimdiki bu asri mezarlığa ilk olarak kendi babanı sonrasında da yine kendi kayınbabanı toprağa veren azminle… Hatırlayacağım…

Seni; memleket çıkarı söz konusu olduğunda şahsi iltimas, torpil, her tür bezdirme ve tehdit karşında dimdik ayakta durup, korku kelimesine olan yabancılığın ve her gelenin Allah'tan olacağına olan itikadınla… Hatırlayacağım…

Seni; kale arkasında damı çökmüş yatalak hastalı gecekondu sakinlerinin evini onarıp kucaklarken, işini özveriyle yapan belediye personelini ezmeye çalışan güç sahiplerine karşı taviz vermeyip çalışanını ezdirmeyişinle… Hatırlayacağım…

Sen; biz evlatlarına; "size miras olarak eski Mardin'in tek caddesinde dolaşırken başınız dik olarak gezmeyi miras bırakacağım" derken, maddi miras olarak bırakman gereken tek yazıhaneni de bırakmıyordun. İşte seni; söz konusu bu yazıhanen Kız Meslek Lisesinin kapısının görünümü ortaya çıksın diye yıkılıp başka yerler de yıkılacağı halde oraları yıkmayanlara ses çıkarmayıp idare edenlere memleketin için gönül koymayarak, Mardin'i sözde değil özde seven samimiyetinle… Hatırlayacağım…

Seni; siyasetin ayak oyunu olmayan zemininde, sözün namus olduğu anlayışta, modern çağın itibar edilmeyen doğruluğunda… Hatırlayacağım…

Benim babam senin babanı döver çocuksuluğunun megalomanlığı dışında, her babanın kıymetini, babasını kaybetmiş evlatların hüznünde biriktirerek…

Bahusus…

Seni; çınar ağacındaki yaprakların melodik reyhani hışırtısında…

Seni; Eyvandaki küçük havuzlardan büyük havuza doğru huşu içinde akan dağ suyunun, ney sesi misali kulağa değen tasavvufi şırıltısında…

Seni; damını okşayarak Mardin'e yönelen ve ruha huzur veren esintili Firdevs gecelerinin derin sessizliğinin koynunda… … … …

Hatırlayacağım… … … …

BİR DÜŞÜN EVRESİ

Mehmet RAYMAN

Yemyeşil durdum
Şu başına buyruk yamaçta
Eyyam üstüne konuşanların
Hiçbir fikri yoktu hayatta

Belki yazdan kazandığını
Güz yellerine kaptırır
Anlık üzüntülerin çıkış noktası
Sarp dağlardan gizlidir belki de

Belki tarlasından bile geçmemiştir
Başağın evrenselliğine bakılırsa tohum
Dünden beri toprağını kabartıyor
Acaba kimler bunun farkında

Yer gök titrer birdenbire
Çok suskun olduğumuz için
Bu kadar üstümüze geldiler belki de
Uysallığımızı kanıksamışlar demek ki

Toprağında kalsın kökün
Yaprakların dolaşır gelir mevsimleri
Mevsimden mevsime geçen sınırlarımız
Elbette bizim canımız kanımız

NİĞDE ÖZLEMİ

Hasan KORKMAZ
(ÇAKALCIOĞLU)

Hasan Dağı yiğitlerin otağı
Yörüklerin çadır kurup göçtü mü?
Senin zirven şahinlerin yatağı
Palazlanıp yavruları uçtu mu?

Kekik kokan peynirine yağına
Hasret kaldım düzlüğüne dağına
Her tarafta ünlü Niğde bağına
Yavaş, yavaş alacalar düştü mü?

Yeşil Bor'a Kemerhisar bağına
Özlemim var çiçek açan çağına
Melendiz'in Çamardı'nın dağına
Arıcılar bellek yapıp göçtü mü?

Der ÇAKALCIOĞLU seni seçerken
Gurbet elden yolcu gelip geçerken
Ramazan da orucunu açarken
Hançerliden Okçu sudan içti mi?

AŞKIN ÖLÜMÜ

Gülçin Yağmur AKBULUT

Gece aysız
Rotam yalnızlığa vurdu
Bu dem de
Alnımın duvarları soğuk
Siyahlaştı ömrümün
Bütün iklimleri
Havada ayaz
Havada feryat

Buz dağına vurdu
Cakalı gemilerim
Bütün renkler soluksuz
Ortalık kar soğuğu
Hoş geldin öykümün
Öykümün kimsesiz yaşı
Hoş geldin rüyamın uyanmışlığı
Aşinayım yağmurlara
Kırık şemsiyeli

Küçük bir kız çocuğunun
Duru bakışlarıyla
Gezindim
Gökkuşağının sokaklarını
Bulutlarla harmanlayıp
göğsümdeki mağmaları
Bir elimle ayı tuttum
Bir elimle güneşi
Şimdi
Pencerelerim demirsiz
Kapılarım pervasız
Denizlerden köpürüp
Soyundum mavileri
Duydun mu sesini
Duydun mu hiddetini
Namludan çıktı kurşun
Bu aşk içimde
Öldü

İSTANBUL'DAN KÜLTÜR SANAT HABERLERİ:

"İBN-İ SİNA" ÖZEL BİR ETKİNLİKLE ANILDI...

İBB kültürel etkinlikler müdürlüğü'nün katkılarıyla Türkiye ilim ve edebiyat eseri sahipleri meslek birliği (ilesam) ve Bakırköy ilçe milli eğitim müdürlüğü tarafından düzenlenen "tıp, felsefe ve bilim adamıİbn-i Sina" konulu bir panel yapıldı.

Bundan bin yıl kadar önce 1037 yılında vefat ve bin yıldır insanlığı eserleriyle etkilemeye devam eden İbn-i Sina'nın önemini, Tıp, Felsefe ve Bilim Adamı kimliği çeşitli yönleriyle ele alınan "Tıp, Felsefe ve Bilim Adamı İbn-i Sina" özel etkinliği, 26 Mart Pazartesi günü, Bakırköy Cem Karaca Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Oturum başkanlığını İLESAM İstanbul Şube Başkanı Cafer VAYNİ'nin yaptığı panelde; Bahçeşehir Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Kadircan KESKİNBORA, araştırmacı-şair-yazar Şaban ABAK ve Bakırköy 70.Yıl Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Müdürü Burhanettin AMİL birer konuşma yaptı.

İBN-İ SİNA KİMDİR?

İbn-i Sina, 980 yılında Özbekistan'da yer alan Buhara yakınlarındaki Afşana kentinde doğdu. Yalnız doğuda değil, ortaçağ Avrupa'sında da en büyük tıp bilgini sayılan bir bilgin ve düşünürdür. Olağanüstü bir zekâ sahibi olduğu için daha 10 yaşındayken Kur'an-ı Kerim'i ezberledi.14 yaşına geldiğinde öğretmenlerini geçmeye başlamıştı. Felsefe, edebiyat, matematik, tıp gibi çeşitli alanlarda engin bir bilgi birikimine ulaştı.16 yaşında tıbba döndü ve bu konudaki bilgileri öğrenmekle kalmayıp yeni tedaviler de geliştirdi. 19 yaşında doktor unvanı elde etti ve ücret almaksızın hastaları tedaviye başladı. 21 yaşına geldiğinde dönemin en büyük hekimlerinden biri sayılıyordu.10 Temmuz 1036 tarihinde mide rahatsızlığından Hemedan'da öldü.

Felsefe, matematik, astronomi, fizik, kimya, tıp ve müzik gibi bilgi ve becerinin muhtelif alanlarında seçkinleşmiş olan, İbn-i Sînâ matematik alanında matematiksel terimlerin tanımları ve astronomi alanında ise duyarlı gözlemlerin yapılması konularıyla ilgilenmiştir.

İbn-i Sînâ, her şeyden önce bir hekimdir ve bu alandaki çalışmalarıyla tanınmıştır. Tıpla ilgili birçok eser kaleme almıştır; bunlar arasında özellikle kalp-

damar sistemi ile ilgili olanlar dikkat çekmektedir.

İbn-i Sînâ dendiğinde, onun adıyla özdeşleşmiş ve Batı ülkelerinde 16. yüzyılın ve Doğu ülkelerinde ise 19. yüzyılın başlarına kadar okunmuş ve kullanılmış olan el-Kânûnfî't-Tıb (Tıp Kanunu) adlı eseri akla gelir. Beş kitaptan oluşan bu ansiklopedik eserin Birinci Kitab'ı, anatomi ve koruyucu hekimlik, İkinci Kitab'ı basit ilaçlar, Üçüncü Kitab'ı patoloji, Dördüncü Kitab'ı ilaçlarla ve cerrâhî yöntemlerle tedavi ve Beşinci Kitab'ı ise çeşitli ilaç terkipleriyle ilgili ayrıntılı bilgiler vermektedir.

İbn-i Sînâ, çoğu fizik, astronomi ve felsefeyle ilgili olarak 150 civarında eser yazdı. Bilhassa tıp ilmine dair araştırmaları son derece orijinal ve doğrudur. Bu yüzden doğu ve batı hekimliğine kelimenin tam anlamıyla, 600 yıl, hükmetmiştir. İbn-i Sînâ, tıp araştırmaları yaparken bazı hastalıkların bulaşmasında göze görünmeyen birtakım yaratıkların etkisi olduğunu, yani mikropların varlığını sezmiş ve bu bilinmeyen mahluklardan eserlerinde sık sıkbahsetmiştir. Mikroskobun henüz bilinmediği bir devirde böyle bir yargıya varmak çok ilginçtir.

İbn-i Sina, 700 yıl Avrupa'nın tıp hocası oldu. Altı yüzyıl önce Paris Tıp Fakültesi'nin kütüphanesinde bulunan 9 ana kitabın en başında İbn-i Sina'nın Kanûn'u yer almıştır. Bu nedenle İbn-i Sina, Batı'da "Avicenna" adıyla tanınır.

Başlıca eserleri: el-Kanun fi't-Tıb, (Hekimlik Yasası); Kitabü'l-Necat, (Kurtuluş Kitabı); Risale fi-İlmü'l-Ahlak, (Ahlak Konusunda Kitapçık); İşaratve'l-Tembihat, , (Belirtiler ve Uyarılar); Kitabü'ş-Şifa, (Sağlık Kitabı).

NİĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİNDE KONFERANS

Ünlü Tarihçi Prof. Dr. İlber Ortaylı Üniversitemizde

Niğde Belediyesi 3.Kitap Fuarı kapsamında düzenlenen ve Üniversitemizin de katkı sağladığı "Gazi Mustafa Kemal Atatürk" konulu söyleşi ile tarihçi, akademisyen ve yazar Prof. Dr. İlber Ortaylı, üniversite öğrencileri ile bir araya geldi.

Program, Niğde Belediye Başkanı Rifat Özkan'ın açılış konuşması ile başladı. Açılış konuşmasının ardından öğrencilerin coşkulu alkışları ile kürsüye gelen Prof. Dr. İlber Ortaylı, I.Dünya Savaşı, Kurtuluş Savaşı ve Gazi Mustafa Kemal Atatürk hakkında önemli bilgiler aktardı.

Profesör Ortaylı, "Türkiye iki dünyaya ait bir memlekettir. İki kültür vardır. Doğulu, batılı tartışılmaz. Etrafta ne varsa toplayacaksınız. Doğu kültürünü de Batı kültürünü de toplayacaksınız" dedi.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün hep yaşayan ve iftihar edilen bir şahsiyet olduğunu vurgulayan Profesör Ortaylı sözlerini, "Bu memleketin büyük olduğunu, çok çileli zorlu bir tarihi olduğunu herkesin saygıyla kabul etmesi gerektiğini belirterek, bunu kabul ettiğimiz takdirde zaten mesele kalmıyor" diye konuşmasını sonlandırdı.

NİĞDE
3. KİTAP FUARI

Ömer Halisdemir Meydanında, Niğde Belediyesi öncülüğünde 170 yayınevinin stant açtığı, 130 yazarın okurlarıyla buluştuğu 5 - Mayıs-13 Mayıs 2018 günlerinde açık olan fuar, yoğun ilgi yüzünden bir kitap şölenine döndü. Yazsan-Bir üyelerinin, başkanı İsmail Özmel'le birlikte Murat Soyak, Mehmet Baş, Osman Aytekin, Harun Kaya, Hasan Korkmaz katıldılar. Yalnız Yazsan-Bir üyelerine daha ferah bir stant açılabilir ve konferans programına birkaçı alınabilirlerdi. Gelecek fuara bazı eksikliklerin giderileceğine inanıyoruz.

BİR DÜŞÜNCE ESERİ

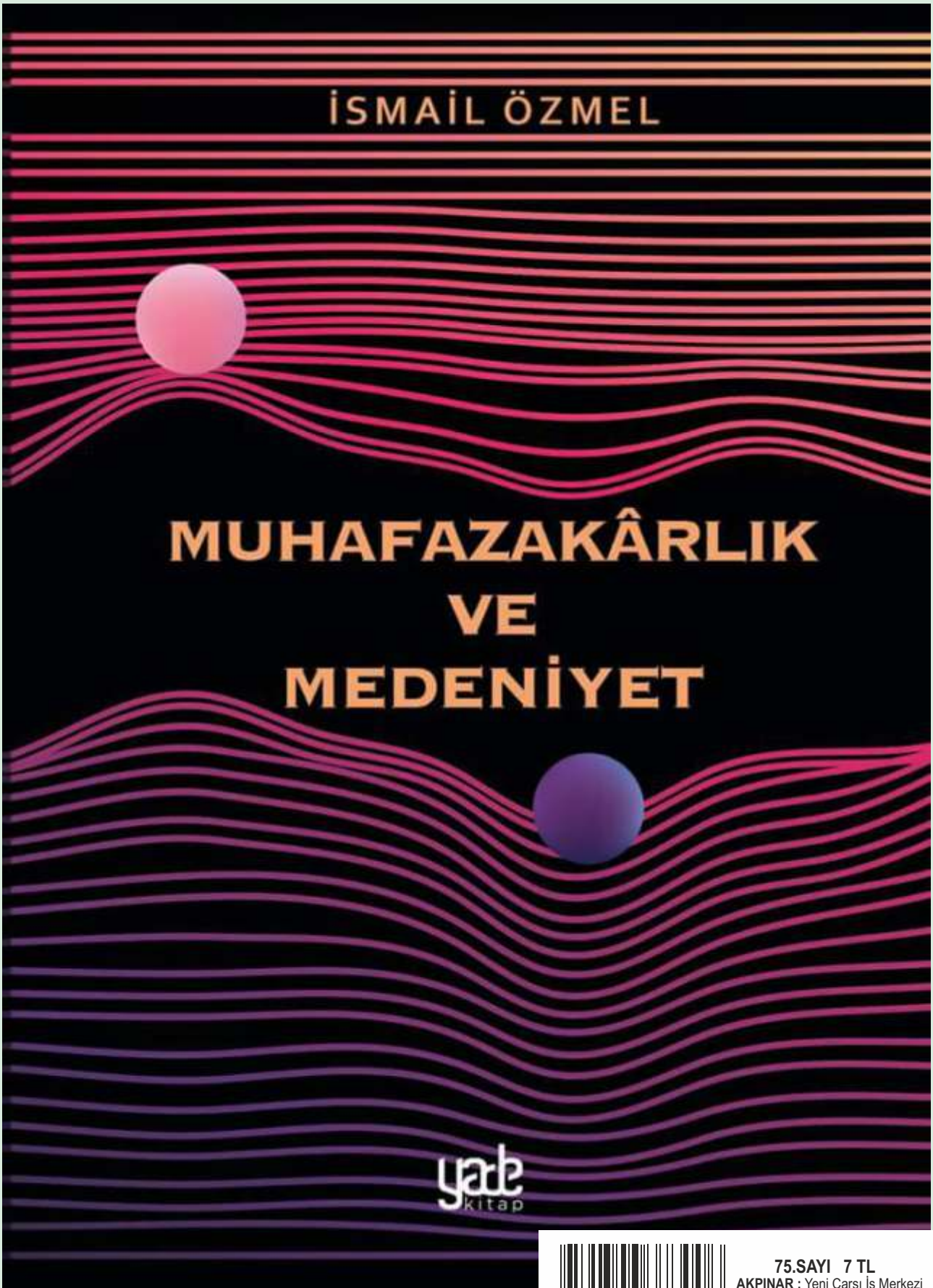

9 771306 373006

75.SAYI 7 TL
AKPINAR : Yeni Çarşı İş Merkezi
B / Blok • NİĞDE